ÜLKÜ net

Devlet Nüshası

Serdengeçti

İÇİNDEKİLER:

AYASOFYA!
Ayasofya seni bu hale koyan kim? Seni çırılçıplak soyan kim?

DİNİ HAYATIMIZ
Kur'ana göre bu günkü durumumuz.

TARİKATLARI D. P. İDARE EDİYORMUŞ..
Hoyratgillerin foyası.

ATATÜRK DİYORKİ:
Atatürk demişti ki:
Atatürk dedi ki:
Ki: ki: ki: ki:

RUS EDEBİYATINDA.
Pesimizmin de Nihilizmin izleri.

TÜRK M. D. KURULTAYI.

KIRIKKALE'DE KUTSİ

BİR GÜN (Mehmet Melin inşâdi)

GÖNÜLDEN SESLER.
Mehmet Oruç

GÜLÜNÇ HAKİKATLAR:

Ulus'un ateşi ve Bizim ateşimiz.

Bu oda (Hikâye)

Ticanilik leşleklere de sirayet etti. Devrim ocaklarını vazifeye davet ediyoruz.

C. H. P. devrinde resmi makamlar tarafından takibe uğrıyan leylek.

Açın kapıları Osman geliyor.

ALLAH - MİLLET - VATAN YOLUNDA

Çık nerdesin zuhur et, biz seni bekliyoruz...
Yıllardır yollarında yorgun, emekliyoruz!.
Mûsa ol! Hakka yüksel, tecelli et te Tûr'a..
Zulmet yıkılsın gitsin, cihan garkolsun Nûra!...

Said-i Nursi XX. Asır karanlığını delerken !..

YIL: 6. AĞUSTOS 1952

TÜRK KÜTÜPHANE ANKARA

www.ulkunet.com

Tarikatları D. P. idare ediyormuş (!)

17 Temmuz tarihli "Kudret" gazetesinde D.P.'den ayrılma milletvekili Abdurrahman Boyacıgiller'in bu başlığı taşıyan bir yazısını okuduk. Bu yeni milletçi sayın milletvekili ege bölgesince tetkik seyahatleri yapmış. Bunlarda eskiden bilmediği görmediği bir çok tarikatlara alip yürüdüğünü, bunlara da D. Parti olduğunu görmüş. Ne görüş, ne müşahede doğrusu ?... Bu tarikatlardan birisi "Halveti" diğeri Bedüzzaman tarikatı (!) imiş.

Çivril'de Ahmet isminde bir delikanlı Boyacıgillerle nasihat etmiş. Söz arasında bu delikanlı sayın milletvekilimize "Halveti" tarikatına yeni intisap ettiğini söylemiş. Bunun üzerine tarikatın sırlarını delikanlıya sezdirmeden öğrenmiye çalışmış sayın milletvekilimiz. Makaleden, hem de baş makaleden şu satırları aynen alıyorum :

"Bu tarikat (Halveti) eski imiş ve alevilerin bir kolu imiş. Bunlar da Hz. Ali'yi severlermiş. Tarikatın şeyhi ölünce şeyhlik oğluna geçmiş. Tarikat mensupları evlerde toplanıp, âyinler yaparlar, içki içerler, saz çalarlarmış. Bu âyinlere henüz bülûğa ermemiş genç ve güzel çocuklar getirilir ve kendilerine hiç bir şehevî fiil yapılmaksızın yüzlerine bakarak mestolurlarmış. Hatta aşıklık çağına geçenler bu çocuklara âşık olurlar, muşukluklariyle beraber yer, içer gezerlermiş. Tarikatın zengin müritleri şeyhlerine para verir, onlar da fakir müritlere yardım ederlermiş. Ocakta her gün yemek pişer, müritler yer içer para vermezlermiş...

Konuşmaya şahid olan arkadaşının müride sorması üzerine aralarında münakaşa çıkınca anladım ki, işleri götürenler ve bu körpe yavruları öpmek ve — hiç bir tecavüzde bulunmadan okşıyarak — sevmek suretiyle dini mestiye ulaşanlar da varmış."

Halveti tarikatını, bu tarikata yeni girmiş birisinin ağzından müstehçen ve müstehzi bir üslûpla anlatan baş makaleci sözü hemen. Bedüzzaman tarikatına (!) getirerek yukarıdaki kirli sahneleri adetâ burayı da bulaştırıyor. "Bunun yanında Bedizzaman tarikatı da mevcutmuş" buyuruyor.. Nerdeyse "aynı bunun gibi" diyecek!.. Netekim bir satır altında tarikat dediği bu iki grubu tamamen birbirine karıştırıp, ikisini de aynı ifadelerle tavsif ediyor..

Boyacıgiller "Eskiden bu şeyhler ve müritler zabıtadan korkarak gizlice âyin yaparlarken, bugün devlet otoritesinden korkmadıklarını, zabıta idare ve adliye cihazının bu işe karışmadığını görerek işi alenîyete dökmüşler." buyuruyor.

Bir kere milletvekili sayın A. Boyacıgillere şunu söyliyelim ki, Halvetilik bir tarafa, Bedüzzaman tarikatı diye bir tarikat, bu tarikata mensup gizli âyinler yapan şeyhler ve müritler yoktur. Evet Bedüzzaman ismini taşıyan, muhterem, mübarek, müttakî, bahtiyar bir ihtiyar vardır.. Bu adam hak ve hakikat yolunun, din yolunun, Allah yolunun bitmez tükenmez bir kaynağı, ışığı, aşığı, nurudur.. Üç devri dolduran mücadeleleri mücahedeleri, kalpleri, gönülleri aydınlatan eserleri "nur risaleleri" vardır. Işık gibi, nûr gibi, güneş gibi meydandadır.. Bu risaleler elden ele, ilden ile dolaşmada, ulaşmada, girdiği yerlerde kötülüğü, fenalığı boğmada, kovmadadır.

Yüzbinlerce tertemiz nur talebesini ve onun, muhterem, mübarek üstadını, sapık, kirli, gizli âyinler yapan tarikatlara karıştırmak.. "Bu tarikata mensup olanların yüzde doksanı doğruyu demokrattır." diye sözde laik geçinen bu adamlar, bizzat kendileri dînî ve dindarlığı menfî bir politika âleti olarak kullanmak istiyorlar. Eğer memleketin namuslu, dindar zümresi D. P. tutuyorsa bu Demokrat Parti için öğünülecek bir şeydir. Fakat hak, hakikat yolcularının, nûra doğru koşanların partî ve partilerle alâkası yoktur. Onlar buna temenni dahi etmezler.

Bundan sonra Boyacıgiller, tıpkı Halveti tarikatına yeni intisap eden yukarıda adı geçen delikanlı gibi, yeni intisap ettiği Millet Partisinin propagandasını yapıyor.. Bakın ne diyor :

"Görülüyor ki, memlekette tarikatlara çoğalması, açık denilecek şekilde âyinlar yapılması, Demokrat Parti devrindedir. Bize mürteci diyenler ve bizi irtica ile lekelemeğe çalışanlar, garîptir ki, inkılâpçı geçinen ve içlerinde yüzbinlerce Halveti, Nakşi, Bedüzzaman bulunan Demokrat partililerdir...

Buna mukabil Millet Partisini kuranlar, geliştirenler ve yaşatanlar, hakiki milliyetçiler, mefkûrecilerdir. Genç neslin Millet Partisine akın etmesi ve Millet Partisinin genç bir kadroya dayanması memlekette bu büyük hakîkî hak, mutedil liberal, demokrat, milliyetçi, cumhuriyetçi bir muhalefet partisi haline gelmesi v.s. v.s... sonra Yüksek Sayıca mutluyeler..

Şüphesiz Millet Partisi Mareşal ve Kenan Öner zamanında muhafazakâr, vatansever bir hüviyet ve haysiyet taşıyordu.. Biz bütün vatansever milliyetçiler partiye girmemekle beraber mevcut partiler içinde Millet Partisini tutuyorduk. Bu iki büyük adamın ölümünden sonra Millet Partisinin başını tutanlar, türlü dalavereler çevirerek, Partinin muhafazakâr, mukaddesatçı, diğer partilerden kendisini ayırıcı millî ve dinî çizgilerini sildiler. Kendilerine "mürteci" diyenler varmış gibi — hem deseler ne çıkar — biz mürteci değiliz, biz inkılâpçıyız yollu, C.H.P. nin salon ve meydan hatipleri gibi nutuk çekmeye başladılar. Böylece bastıkları dalı kestiler.. A. Boyacıgiller de bu makalesiyle Bayurun yolundan gittiğini göstermiş oluyor. Artık şunu bunu methetmekle, şunun bunun arkasından gitmekle bu işin yürümiyeceğini bu zatlar bilmelidirler.. Bugün Millet Partisinin genç bir kadroya dayandığını iddia etmek güçlüktür. Millet Partisinin başında bulunan C.H.P.'li altı okçu bir kaç kişi, Partiyi de, prensiplerini de çiğnemişler, mukaddesatçı gençliği partiden soğutmuşlardır.. Acaba bu Bayurcu baylar çelenk koymakla bu memleketin kurtulacağını mı sanıyorlar?!.. Onlar çelenk ve merasim derdindeler.. Milletin derdi vezir, millet ne istiyor, bunlara aldırış ettikleri bile yok.

Eski Demokrat, yeni milletçi sayın milletvekili Boyacıgillerden soruyoruz : Vatandaş hukukunun, vatandaş şeref ve haysiyetinin kanunla garanti edildiği, din ve vicdan hürriyetinin serbest bırakıldığı bir memlekette siz ne hakla, milyonlarca insanı tahkiksiz, tetkiksiz Ahmedin, Mehmedin sözüyle kirli sahneler naklederek lekelemeğe yelteniyorsunuz? Dokunulmazlığına güvenerek mi? Biz öyle adamlarız ki, davamızın uğrunda kendimizi öylesine harcarız ki, dokunmayı geç, yıkarız karşımıza çıkanı...

Biraz daha insaflı, biraz daha ölçülü ve edepli konuşalım.. Vatandaşı kendi boyamızla boyamıyalım, fekelemiyelim, sayın Boyacıgiller...

SERDENGEÇTİ

www.ulkunet.com

DİNÎ HAYATIMIZ

Nevzat YALÇINTAŞ

Her binanın bir mimarı, her fiilin bir failî vardır. Hiçbir şey sebepsiz cereyan etmiyor. Her hareketin bir muharrike ihtiyaç gösterdiği bir kâinat içinde yaşıyoruz. Öyle bir kâinat ki, zerreler vazifelerini şaşmadan yapıyorlar. Büyük bir nizam muazzam bir disiplin içerisindeyiz. Her şey en kudretli bir sanatkâr düzeniyle hazırlanmış. Büyük çark irademiz haricinde dönüyor. İrademiz haricinde olan kudret, her hâdisenin müessiri olan kuvvet, âlemlerin yaratıcısı şeriki ve naziri olmayan Allah'tır.

Her mümkünül - vücut olan varlık bir mesuliyet yüklüdür. Her zerrenin vazifesi vardır. Etrafımıza bakınca bütün yaratılmışların hiçbirinin abes olmadığını göreceğiz. Her şeyin gayesi vardır. Ya bütün arzın halifesi olan insanın gayesi nedir? Başlangıç ve bu dünyadan ayrılış noktamızı tesbit edelim. Bir hiç olarak hiçbir şeye sahip olmaksızın bu dünyaya nasıl geldikse gene bir hiç olarak hiçbir şeyi hamil olmıyarak buradan gideceğiz. Demek ki fanilik gayemizi çizgilendiriyor. Öyle bir servet kazanmalıyız ki, onu toprağa dönerken kollarımız arasından terketmiyelim. Ebedî dosta, ebedî servet lâzım.

İnsanlığın gayesi geçici şeyler olamıyor. Zevklerimiz geçici, mallarımız geçici, evlâtlarımız, nefsimiz geçici. 5 duygu geçici şeyleri idrak ediyor. Geçici olmayan kaim ve kadim tek hâlik var. İşte yalnız ve yalnız O. Her hakikatin en güzel şekilde ifade edildiği Kur'anda (Ve ma halâktülcinne velinse illa liya'bidûn) "Biz insanı ve cinni ancak bizi bilsin diye yarattık" diyerek bütün mevcudatın avaz avaz bağırdığı hakikati bize anlatmıyor mu?

İlk insanın ilk Tanrı elçisi oluşundaki asîl nükteyi şimdi daha iyi anlıyabiliriz. Mukaddes emanet, insanlığın gayesi ilk insana verilmişti. O bunu kendisinden sonrakilere emanet edecekti. Kendini bilmenin yolunu Allah bize göstermiştir. Bu yol tektir. 4 kitap 100 suhuf ayni şeyi bildirirler. Her yeni gelen kitap kendinden evvelkilerinin ahkâmını çâmidir. Evvelki kendinden sonra gelene uymağa mecburdur. Uymamak için tahrif etmişse cezasını görecektir. İlâhi gayeye giden yol tektir. Yahudiler Tevrat'ı, Hıristiyanlar İncil'i tahrif etmemiş olsalardı bugün yer yüzünde Yahudi ve Hıristiyan diye bir tefrik yapmamıza lüzum da kalmıyacaktı.

İmam-ı Azam; peygamberler gönderilmeseydi bile insanın Yaradanını bilmesi onun borcudur diyor.

Mademki peygamber yollanmıştır ve mademki doğru yol açık ve beyandır bütün çalışmalarımız ona tevcih edilmelidir. Bu ilâhî yola bütün fenalıklardan salim olma mânasına İslâm diyoruz. Bu yolun yolcusunun elinde yardımcılar var. Bunlardan biri de akıl. Fakat Mevlâna'nın dediği gibi "Aşk denizine girince batağa saplanmış merkebe dönen" akılla bu yolun ihlâs sahibi olalım. İslâmın kapısını akılla aralamışsan oraya mutlaka aşkla dalacaksın. Akıla İslâm en büyük değerini verir. Akla aykırı hiçbir şey vaz'etmedi.

AYASOFYA

Ey islâmın nûru, Türklüğün gururu Ayasofya!. Şerefelerinde fethin, Fatihin şerefi ışıl ışıl yanan muhteşem mâbet !...

Neden böyle bomboş, neden böyle bir hoşsun?!.. Hani minarelerinden göklere yükselen, tâ mâveradan gelen ezanlar?!.. Hani o ilâhî devir, ilâhi nizamlar ?!.

Ayasofya ses vermiyor, Ayasofya bomboş, Ayasofya bir hoş!..

Hani nerde, şu muhteşem minberde, binlerce erin, binlerce gazinin baş koyduğu şu temiz yerde, şimdi hangi kirli ayaklar dolaşıyor!. Ayasofya seni bu hale koyan kim; seni çırılçıplak soyan kim?

Hani kubbelerden gönüllere, gönüllerden kubbelere gürül gürül akan, sineler yakan Kur'an sesleri...

Kur'an sesleri dindirilmiş, Müslümanlar sindirilmiş, Allah, Muhammed hülâfa-i raşidîn, bu din ulularının isimleri kubbelerden yerlere indirilmiş !.

Fethin, Fatihin mabedinden kitabı mübini, bu ulu dini, kaldıran kim? Dinimize imanımıza saldıran kim?!.

Asırlık surların arkasından köhne Bizansı hortlatmak istiyen eller kimin eli, bunu söyliyenler kimin dili, Ayafosyayı puthane yapan hangi delidir?!.

Elleri kurusun, dilleri kurusun... Ayasofya, Ayasofya seni bu hale koyan kim ?. Seni çırılçıplak soyan kim?.

Ayasofya! Ey muhteşem mabet !. Merak etme, Fatihin torunları yakında bütün putları devirip seni camiye çevirecekler. Gözyaşlarıyla abdest alarak secdelere kapanacaklar... Tehlil ve tekbir sadaları boş kubbelerini yeniden dolduracak.. İkinci bir fetih olacak.. Ozanlar bunun destanını, ezanlar bunun ilânını yapacaklar.. Sessiz ve öksüz minarelerinden yükselen tekbir sesleri fezaları inletecek.. Şerefelerin yine Allahın ve onun sevgili Peygamberi Hz. Muhammedin şerefine ışıl ışıl yanacak... Bütün dünya Fatih dirildi sanacak.. Bu olacak Ayasofya, bu olacak!.. İkinci bir fetih, yeni bir basübadelmevt... Bu muhakkak.. Bu günler yakın, belki yarın, belki yarından da yakındır...

Serdengeçti Osman Yüksel

www.ulkunet.com

Fakat hayattaki akıl ilâhi yolun kılavuzluğunda da aşk oluverdi.

Bu aşkı taşıyan beşer, bu aşkı taşıyan ecdad saadet içinde yaşadı. Tarık'a gemileri yaktıran bu alev, Hallacı kül yaptı. Bu aşkın gönülleri tutuşturduğu günlerde bugün mefahirimizin kaynağı olan İslâm - Türk medeniyeti doğdu. Bu aşk devam etmekte ve edecektir. Irkı, dili, kültürü hattâ coğrafyası ayrı insanları birleştirerek, yoğurarak Pakistan ya pan, Endonezya'yı hürriyete kavuşturan, bugün Afrika sahillerini uyandıran yarın Türklük âlemini millet yapacak olan tatlı ateşin kaynağı bu aşktır.

İşte tek ve gerçek yolun yolcularından birine ait bir fıkra:

Büyük Selçuk Sultanı Melikşah önemli bir isyanla, kardeşi (Tekeş) in ayaklanma hâdisesi ile karşılaşmış idi. Ordu topluyor, hazırlıklar yapıyor, kardeşinin üzerine yürümek zorunda kalmış bulunuyordu. Yanında meşhur (Bağdat) taki Nizamiye Medreselerinin kurucusu değerli veziri Nizamülmülk vardı. Küfe'de veziri ile birlikte dördüncü halife Hazreti Ali'nin kabrini ziyaret ettiler. Türbeden çıkınca büyük padişah, Veziri Nizamülmülk'e nasıl dua etmiş olduğunu sordu. Nizamülmülk cevabında — Padişahımın muvaffak olmasına Tanrı'dan yardım diledim, deyince Melikşah hemen vezirinin sözünü kesti "Hayır, dedi, ben öyle dua etmedim kardeşim ile ben hangimiz bu mülk ve millet için daha hayırlı olacak isek onun kazanmasını ulu Tanrı'dan istedim."

Dün biz bu ruhla yükseldik. Bugün bizi yükseltecek olan ruh da ancak ve ancak budur.

Yaradılışın gayesi ve bu gayeye giden yol bütün ihtişam ve parlaklığı ile ortada iken ve bu hakikate uyanların saadeti gözlerimiz önünde dururken, bütün bu açık ve belirli gerçeklere rağmen insanlık tüm olarak gaye yolunda mıdır?

İnsanlık âleminin bir cüzü olan Türkiye'yi göz önüne getirirsek bu sorunun cevabını içtimai bünyemizde görmeye başlarız.

Kur'anı Kerim'in 2. suresi olan Bakara Sûresinin baş tarafında insanları 3 kısımda mütalâa ediyor:

1 — (Ellezine yü'minûne bilgaybi...) ve müteakip âyetlerle inananları.

2 — İnnellezine keferu sevâün...) ve müteakip âyetlerle inanmıyanları.

3 — (Ve minennasi men yekulü...) ve müteakip âyetlerle münafıkları. tarif ve halleri izah olunuyor.

Bugün Türkiye'de bu 3 zümre vardır:

1 — **İnanmıyanlar:**

İnanmadığını beyan ve bu yolda yürüyen inkârcılara bilhassa okumuş tabakada rastlıyoruz. Bunlar hayata maddeci gözüyle bakmaktadırlar. Onlara göre "Kâinatın ve bütün varlıkların menşei mebdei ve esası maddedir. Varlık (étre) maddeden ibarettir. Maddenin dışında ve maddeden ayrı bir varlık yoktur ve olamaz. Hayat ve şuur bile tekâmül kanunu altındaki maddenin bir nevi tecellisinden başka şeyler değillerdir. Madde ve onun bağlı olduğu ezeli hareket ve tekâmül kanunu dışında kâinat için bir hâlik aramak mevcut olmıyan bir şeyi aramaktır. Şeyler, cisimler, canlı ve cansız bütün varlıklar ezelden ebede hareket ve tekâmül kanûnuna tâbiolan maddenin namütenahi şekillenmesinden ibarettir (x).

Bunlar her hâdiseyi maddeci gözü ile izah ederler. Onlara göre beşerî faaliyetin esası maddedir. İçtimaî vakalar iktisadi zaruretlerden doğar. Memleketimizdeki komünistlerin büyük grupu bunlardandır. Dine ve mânevi inanışlara düşmandırlar. Komünist neşriyatı takip edenler bunları yakından tanırlar. Hitap ettikleri zümreye sistemli bir şekilde din düşmanlığı aşılıyorlar. Din adamlarını her fırsatta gülünç göstermeğe çalışıyorlar. Hikâyelerindeki şiirlerindeki dünya eksik peşinde koşan, şehvete tapan dünyadır. Bunlar yurd dışında Fransa'da, Rusya'da ve diğer memleketlerdeki materyalist muharrirlerin tesiri altında onların kötü kopyacısı durumundadırlar. Tahsil dairelerinde, basında yer almışlardır. Bugünlerde işçi hareketlerine sokulmak istedikleri görülmektedir.

Bütün felâketleri mânevi esaslara yükliyen, dindarı irtica ile itham eden bu insanların dayandıkları felsefe sistemi, kâinatı izah tarzları yanlış ve hatalıdır.

Onlar her şeyi madde ile izaha kalkışmakla doğruyu bulmuş değillerdir. Kabul edelim ki bir madde kendinden evvelki madde ile hareket gelmiştir. Peki bu maddeler serisinin ilkini hangi varlık harekete getirmiştir? Bizatihi cansız olan madde can ve şuuru nasıl kazanmıştır ki tekâmül kanununu meydana getiriyor. İlk önce Eflâtun ve Aristo'nun sorduğu bu suallere maddeciler kulaklarını tıkamışlardır. Çünkü onlar Kur'an'ın buyurduğu gibi "sağır kör ve dilsizdirler".

Hıristiyan taassubunun, sonradan tekrar canlanmasına ve bugünkü duruma gelmesine sebep olduğu bu cereyan bize hep Avrupa tarafından esdi. Bu işin üstadları oradan çıktılar. Bizde ise Tanzimattanberi türlü içtimai sıkıntılarda gelişmiş ve bünyemiz üzerinde inkâr edilmez tesirleri olmuştur. Garplı bazı münevverler hıristiyanlığa bakarak dini inkâr ederlerken bizdekiler de hiçbir araştırmaya tâbi tutmadan bütün felâketleri dinde görüp onu inkâr yoluna gittiler. Bu inkârcı zümrenin faaliyeti, halkın varlığını his ettirmeye başlamasından beri, dar bir alana inhisar etmektedir.

2 — **Münafıklar:**

Bunlara Türkiye'de menfaati halkın kendilerine teveccühünde olan zümrede rastlıyoruz. Gazetelerinin, neşriyatlarının satışını sağlamak, mevkilerini idame ettirmek, rey ve taraftar toplamak için biz de sizdeniz, biz de inanıyoruz, diyorlar. Sütunlarda Allah'a yalvaracak, camie abdestsiz girecek kadar ileri gidiyorlar. Efkârı umumiye karşısına inanmış insanlar gibi çıkan bu zümre, fakat biz cahiller gibi mürteciler (!) gibi inanmayız, diyorlar. Bugün bunlar inkılâbın, lâikliğin perdesi altındadırlar. Basın bunların elindedir. Bu adamlar katiyyen inanmıyorlar. Fakat menfaatleri haleldar olmasın diye dine ve inananlara cepheden değil geriden, arkadan hücum ediyorlar. Gazetelerinde belli tiplerle istihza ederek, gayri ahlâki neşriyat yaparak, türlü maskeler altında dine karşı cephe almışlardır.

Her hâdiseyi dinin dışında kendi heva ve nefsi arzularına göre mütalâa ediyorlar. Onların azgın nefisleri kendilerini tam bir mümin gibi hareket ettirmediği gibi menfaatleri de inananlara karşı tam cephe almaktan alıkoyuyor. Basını elinde tuttuğunu söylediğimiz bu insanların bu yüzden zararları büyüktür. Gazeteleri büyük bir kitleyi tesiri altında tutabiliyor. Çıplak resimlerle dini makale ve tefrikaların aynı sütunlarda arzı endam ettikleri bu basında "Din büyüktür, yücedir, a-

---

(x) **Ord. Prof. Ali Fuad Başgil. Din Felsefesi Bahisleri.**

www.ulkunet.com

man onu dünya işlerine karıştırmıyalım, o vicdanlarda yaşamalı" diyerek dini kavanoz gibi rafa koymağa, içtimai muhitten kaldırmağa çalışıyorlar.

Koca devletimizin çökmesine kendileri gibi düşünenler sebep olduğu halde onlar mazinin bütün kötülüklerini dinde ararlar. Mazinin faziletleri esasen onları alâkadar etmez.

Makalelerinden karikatürlerine, haberlerine, fotoğraflarına, tefrikalarına, ilânlarına kadar, dini gizliden gizliye tezyif havası, halkın inanışlarıyla alay ruhu sinmiştir. İşlerine gelen havadisi şişirirler, istemediklerı hakkında ölüm sükûtu tercih ediyorlar. Arzuladıkları mevzuları dejenere ederler. Sayıları alenen dinsizlerden çok olan bu zümre ellerinde hemen bütün Türk matbuatı olması, bazı mühim yerleri işgal etmiş olmaları, her şeyden evvel gizli din düşmanlığı yapmaları sebebiyle Türkiye'ye onlardan çok daha zararlı oluyorlar.

3 — İnananlar:

Türkiye'de büyük halk kütlesi inançlarına bağlıdır. Bu bağlılığın mahiyeti köy ve şehirde değişiklikler arzediyor.

Köy şehire nazaran nisbeten menfi cereyanlardan bir derece masun kalmış durumda. Vakalar ve müşahedelerimiz bize umumiyetle köyde saf dini inanışın mevcudiyetinin olduğudur. Bu arada içkinin, kumarın, kadının ve dolayısıyle dinin vazifesini yapamayıp ahlâksızlığın arttığı köylerimiz vardır. Bunlar daha ziyade büyük şehirlere yakın veya ticaretle alâkası fazla olan köylerdir. Birçok *menfi tesirlere rağmen köylünün dini* inanışlarını bugüne kadar devamında en büyük âmil gelenekler ve köy hocalarıdır. Köy hocaları bu fedakâr insanlar bizim anladığımız din adamı vasfından belki biraz uzaktırlar. Fakat bütün bunlara az bilgilerine rağmen Anadolu'nun imanını bunlar devam ettiriyorlar. Halka dini hakikatleri basitleştirerek müşahhas misaller halinde anlatırlar. Konuştuğunuz bu hocalar sizlere bol dini vakalar anlatırlar. Ahmediye, Muhammediye, Siyeri Nebi gibi di*ni kitaplardan çıkmış olan* bu vakalar, Yunus gibi halk şairlerinin ilâhileri, mevlût parçaları, Anadolu'da *dini* emir ve *yasakları yatırları* köy odasında okunan ve elden ele gezen kitaplar, dini bayramları ve bütün âdet ve ananelerde tezahür eden dini *terbiyeyi sayarsak köyde* din durumunu daha iyi anlarız.

Bu inanışların tesiri ve [illegible] **alışkanlığı ile köyün bünyesine iyice** girmiş onun tahtesşuuruna yerleşmiş olan bu dinî hayat Türk köylüsünü *huzura, iç huzuruna kavuşturmuştur.* Fakat bugün köylerimizde yavaş yavaş inhilâl olunan bu huzur, cidden bizim için tehlikeli bir hal yaratıyor. *Şehrin menfi tesiri,* içki, kumar, kadın, köye giren siyasi geçimsizlik, köydeki müsbet vasatı bozuyorlar.

Birçok köylerimizde öğretmen, köy çocuğunu mektebe, hoca, rahle başına çekiyor. Bu köyde gittikçe *teşekkül eden iki zıt kutbun müşahhas misalidir.* Köye giden öğretmen köy gerçeğini unutmuştur. Köylü tarafından jandarma ve hükümetin baskısına rağmen dövülen, yaralanan, ölüm haline getirilen öğretmenler vardır. Köye köy gerçeğini *görüp, köylünün inançlariyle inanmış* öğretmenler göndermeli. Bunu yapamazsak şimdiye kadar olduğu gibi köy kendi kültürü ile başbaşa bırakılmalıdır. Onun, *köyün saf havasını* bir takım kifayetsiz *öğretmenlerle bozmağa kalkmıyalım.*

Kanaatimize göre, köylümüzü insan yapan dini inançlarını taklitten kurtarıp şuurla kültürle yükseltmenin köye huzur, çalışma sevki, saa*det götürmenin çareleri başında* köye hem hocalık ve hem öğretmenlik yapacak elemanlar yollamak gelir. Bu elemanlar kendi nefislerindeki te*zadı kaldırdıkları gibi köydeki teza*dı da kaldıracaklardır. Bunun bugünkü lâik sisteme aykırı bir tarafı olmasa gerek. Çünkü lâiklik Türk köyünün gittikçe kesin hatlarla birbirinden ayrılan 2 parçaya bölünmesine seyirci kalmak demek değildir.

Türk şehri yıkıcı tesirlerin daha çok hedefi olmaktadır. Gazete, radyo, kitap, sinema, tiyatro, onun manevi hayatını her gün biraz daha kısırlaştırıyor. Mektebin talebeye ruh vermemesi, iktisadi darlıkları kötü örnekler ve menfi telkinin binbir tezahürü şehirliyi her gün biraz daha dini hayattan uzaklaştırıyor.

Bugün şehirde *yaşıyan* büyük kitle sathileşmiştir. *Dini* terbiyesi sarsılıyor. Bunu burada isbata kalkmak lüzumsuz. Gazete sütunlarını her gün *dolduran haberler bunun açık şahidi.* Artık kulağının dibinde kulak zarını yırtacak kadar yükselen ezan sesleri onun kalbini ürpertmiyor. Şehirdeki halk her biri başka şeye esir. Onu ancak menfaat, stadyum, sinema, kahve, parti toplantıları, harekete *getiriyor. Gittikçe kalbi katılaşan,* makinalaşan bir şehirli kitlesi karşısındayız. Köylülüğün bir [illegible] **fazilet bunun 27 senesinde medeni**yet garplılık diye gösterildiği bir ül**kenin şeklinde bu gidiş tabiidir. Bu** akış *şuurlu değildir.* Şer kuvvetler vazifelerini sezdirmeden yapıyorlar.

Bunların yanında şehirlerimizde camileri dolduran, dinini muhafazaya *çalışan* bir kitle az *olmakla beraber* vardır. Bu kitle muhakkak artmak istidadındadır. Bunun ayrıca incelenmeğe değer sebepleri vardır.

Bilhassa son 27 senede millî - dinî bünyemizle taban tabana zıt müesseseler vazetmeye kalkışmakla, birçok *mabetleri* anbar, *depo,* fabrika v.s. yapmakla, iyiyi zincire vurup kötüyü meşru kılmakla ilim ve medeniyet namına garpten bir yığın soytarılık **ithal** etmekle halkın dini inanış ve **yaşayışı** bozuldu.

Bunlara en fazla hedef olan şehir *mağlûp olmuştur. Köy direnme ha*linde ise de bunun fazla devam edemiyeceği bedihidir. Manzaranın feci olması mücadeleyi bırakmayı ve ümidi kesmeyi gerektirmez. Bu perişanlığı görüp, milletimizin *yavaş yavaş* uçuruma sürüklendiğini anlayan bir kısım *münevverler ve din* adamları bilhassa demokrasiden beri kürsüde, mecmuada neşriyat sahasında teşekküllerde tehlikeyi ve çareyi göstermektedirler. Bunların *sayıları* azdır. Mücadeleleri imansız ve münafıklar tarafından köstekleneği gibi şartlar bugünün Türkiyesinde bu imanlı zümrenin aleyhinedir. Faaliyetleri geniş halk kitlelerine henüz hitap edememektedirler. Fakat bu *çalışmalar çok ümit bahşedicidir.*

Asıl kurtuluş büyük kitleyi uykudan uyandırıp, gitmekte olduğu uçurumu göstererek, bütün ıstıraplarının maneviyata, dine, islâma arka çevirmekten ileri geldiğini ona anlatabildiğimiz gün, başlıyacaktır.

İSTİHRAÇLAR

Bir gün gelecek ki; Deccal zuhur edecek.. *Deccalın bir gözü kör olacak!* Evvelâ müslüman görünüp, sonra küffar ile bir olacak.. Cümle islâm elinden el'aman diyecek!.. Elif - lâm - mim. Bu deccal Fir'avuna eş olacak.. İşte bu münafıkundandır...

1377 senesinde bu deccalı bir zalim mehdi taklit edecek.. Ama ahali tarafından recmedilecek (taşlanacak)...

1366 yılında büyük bir islâm devleti zuhur edip Hazreti Kur'anın esasatını cümle âleme ilân eyliyecek.

1368 de Firavunun diyarında kargaşalıklar çıkıp, bu diyarda azim inkılâplar vaki olacak..

(Devam edecek)

www.ulkunet.com

TÜRKİYEDE İSLAMİYETİN UYANMASI

M. Armand Gaspard'ın (Gazette de Lausanne) da tebarüz ettirdiği üzere Türkiye'de dinî - baharın avdet ettiğine dair alâmetler, bilhassa Demokratların (Muhafazakârların) iktidar mevkiine geldiği Mayıs 1950 tarihindenberi günden güne artmaktadır. Bundan sonra okullarda dinî - tedrisat yapılacaktır. İstanbul'daki camilerin her yaş ve durumdaki Müslümanlarla ağzına kadar doldukları görülmektedir. Camiler tamir edilmekte ve hattâ yeni camiler inşa edilmektedir. (Hakka Doğru) ve İnci nüshası Martta intişar eden (İslâm Yolu) gibi dinî gazeteler, gazete bayilerinin dolaplarında asılmaktadır. Ezan Arapça olarak okunuyor. Eski Türkiye'de din, Halife yani Müslümanların reisi olan Sultanın bizzat şahsiyeti ile teessüs etmiş rejime bağlı idi. Siyasi kuvvetin son derece inhitatı, 1921 senesinde bilâhare Atatürk inkılâbı namını alan Mustafa Kemâl inkilâbını doğurdu. Müslüman Dini teşkilâtında eski rejimi müdafaa eden tam bir irtica kuvveti görüldüğü için bu millî inkilâp, tecavüzkârane LAYIK bir inkılâp oldu. Hilâfet kaldırıldı ve Devlet medreseleri ve Tekke ve Tarikatların kaldırıldığı zaman lâğvedilmişti. Fakat, dini - kuvvetin siyasi kuvvetle çatışmasına bir nihayet vermek üzere tesis edilen bu "Layıklık" normal gayesini tecavüz ediyordu. Bir modernleşme humması, Garbın ahlâk ve âdetlerini karmakarışık bir surette memlekete ithal ediyordu. Türk milletinin itikat ve an'anelerini derin bir surette rahnedar edecek olan bu âdetlerin ekserisi faydasız şeylerden ibaretti. Kemalist milliyetçiliği, bir nevi (Aşağılık duygusu) ile Türk ve Müslümanların mazisini tahliye etmek ve baştan aşağı yepyeni Garp tipinde modern bir devlet kurmak istiyordu. Hattâ kıyafette de Avrupa ile "bir hizaya gelmek" mecburiyeti vardı : İstanbul sokaklarında görülen kırmızı fesler artık görülemiyecekti. Fes ve kadınların kullandıkları peçe ve çarşaf inkilâba kurban ediliyordu. Bu değişme ile memleket hakikaten geniş mikyasta teknik ve maddî terakkiyat kazanacaktı. Fakat, bunu ruhi ıstıraplar takip edecek ve bu ıstıraplar seneden seneye daha vahim bir hal alacaktı .

M. Armand Gaspard'ın bildirdiği üzere :

"Türkiye Cumhuriyeti kemaline erdiği vakıt, tamamiyle lâyikleşmenin müsbet neticeler vermediği görüldü. Evvelemirde, köylerdeki halk ananeye bağlı kalıyordu. Şehirlerdekilerin mazi ile alâkalarının kesilmiş olması, yuvalarında almış oldukları pısırık terbiyeden maada bir dinî terbiye verilmeden büyüyen yeni nesilce Asıl şahitler olarak tanılan Ebedilerin çoğalmasiyle ifade edilebilir".

Yakın komşu Rusya tarafından komünist propagandalariyle tehlikeli vaziyete sokulan yeni Türkiye "lâyikliğin" kendisine bilâkis çok mütevazi kaynaklardan başka bir şey sağlamadığını gördü. Türkiye'nin "islâmiyetten ayrılma" siyle elde ettiği netice, Garbilların "hıristiyanlıktan çıkma" siyle elde ettikleri netice ye müşabihtir. İlk Kemalist ekiplerinin Jakobinleri, Türk milletini ruhan ve ahlâkan açıkta bırakıyordu. Bu çıplaklığa mukabil, asırdide Türk milleti "mecburiyet ve müeyyidesiz" ve aynı zamanda köksüz olduğu için kısır olan mevhum bir ahlâktan başka bir şey vermiyerek faziletlerin hepsini mahvediyordu.

Evvelce Garbın anladığı gibi şimdi de Türkiye, o derecede hararetle teşvik ve terğip ettiği sade bir maarifle bir millete rehberlik edilmesine (idare edilmesine) ve milleti ahlâklaştırmağa bu kuru maarifin kâfi gelmiyeceğini ve okullar açmakla bittabi mahdushanelerin kapatılamıyacağını anladı. Bundan, temin edilen maarifin hiçbir suretle kıymet ifade etmiyeceği mânası çıkarılmamalıdır: Müessir mânevi ve ahlâkî bir teşekkülle bu maarifin iki kat olması icabederdi. Bu hususta hakikaten İslâmiyet, hıristiyanlık kadar maddi, geniş kaynaklar temin etmekten uzaktır ve bugünkü taklitçi cemiyetlerin icaplarına uyup uyamıyacağı da ayrı bir meseledir. (Şüphelidir). Dini-bahar hiç olmazsa bazı mahallerde gerilik alâmeti gösteriyordu.

"M. Gaspard diyor ki, Mersin'de ikametim esnasında bir imam, modern vesait icadını şeytan icadı olarak tavsif etmekte ve müslümanların bunların kullanmamalarını, şapkayı atmalarını ve insan resimlerini yakmalarını ve bunların Kur'anı Kerim'de menedilmiş şeyler olduğunu söyledi."

Bununla beraber bu gibi ifratkâr hareketlerden Türkiye'de İslâmiyetin uyandığına hükmedilemez. Daha ziyade aydınlanmış dinî mahfiller, bu uyanmayı evvelce elde edilen ilerlemelerle kaynaştırmak (mutabakat) yolunu şüphesiz ki arıyacaklardır. Bundan başka da, siyasi idareciler, bu cereyana karşı gelememekte, ancak ötede beride bilhassa tarikatlarda çıkan müteassıbane infilâkları takbih etmektedirler.

Bu tekâmülden, kendimiz için faydalı dersler çıkarabiliriz. Rasyonalist (her şeyi akla istinat ettirenler) ve Materyalist (bunun neşet ettiği Marxistliği da bunlara ilâve etmelidir) garplılar, kendi "Nurlarının" veya tekniklerinin her türlü inkişaflarının bu yeniliklerini kabul eden milletler için saf bir kazanç sağlıyacağını memnuniyet içinde tahayyül ederler. Mustafa Kemal de böyle zannetti. İşte bu anlayış, mânevi saha üzerinde inkılâbının kısmen ademi muvaffakiyete uğramasiyle izah edilebilir. O halde, bu iddia gayanı münakaşa olmakla beraber vâsi mikyasta olaylarla da tekzip edilmektedir. İyice tetkik edilmeksizin tatbik veya taklit edilen Garp medeniyeti, bilhassa islâmiyet hakkında ihmali katiyen caiz olmayacağı üzere, hakiki kıymetleri görmeyi ve onlara hürmet etmeyi bilmediğinden cemiyet veya cemaatlar için çok defalar müthiş bir inhilâl vasıtası olarak yıkıcı tesir icra eder. Aynı zamanda maddi ilerlemeler de, ıstıraplar, kötülükler, mücadeleler husule getirecektir ki bunlar için alelâde şeylerdir denemez. Ekseriya medeniyet vermek iddiasında bulunanlardan ders almak icabeder.

Elimizde bulunan müstemleke tarihi, müstemlekecilerden hepsinin ve bilhassa Sovyet "medeniyetinin" vâsi mikyasta mecburi çalışma esası üzerine istinad ettiğini göstermektedir.

Kilise, dinini neşrederken muhtelif kültür ve ahlâklara karşı son derecede ihtiyatkâr ve hürmetkârdır.

Asırlarca devam eden ve ekserisi müthiş ve kanlı geçen mücadelelerden sonra, hıristiyan - İslâm münasebetleri tedricen yükselmiş ve safiyet kesbetmiştir. Diğer yazılar meyanında, Psichari ve Foucauld'ın yazıları da bu hususta gayet sarih deliller vermektedir.

Kilise, islâmiyetin hakiki ve asıl kıymetlerini itibardan düşürmek ve-

www.ulkunet.com

ATATURK DİYOR Kİ:

Bir dergi çıktı. Her tarafı "Atatürk diyor ki!" lerle dolu. Atatürk diyor ki... Atatürk demişti ki.. Acaba bu baylar Atatürk olmasaydı, dünyaya gelmiyecekler miydi.. Atasız var olmak mümkün olmadığına göre, herhalde öyle... Acaba Atatürk bir şey söylemeseydi, bunlar ne konuşacak, ne yapacak, cılız ve imansız varlıklarını ne ile koruyacaklardı? Bu dergi baştanbaşa "diyorlarki" lerden geçilmediği halde Behçet Kemal imzalı bir makalede "Biz bir kaale Mustafa Kemal devri açmak istemiyoruz." denilmektedir. Fakat hemen arkasından Atatürk diyor ki... iki nokta birbiri üstüne üşenmessen döşen babam döşen. Hem de Attaürkten ne aktarmalar yapmışlar. Atatürk demiş ki : "Türk genci, inkilâpların ve rejimin sahibi ve bekçisidir. Bunların lüzumuna olduğuna (ifade aynen) herkesten çok inanmıştır. Rejimi ve inkilâpları benimsemiştir. Bunları zayıf düşünerecek en küçük veya en büyük bir kıpırtı ve bir hareket duydu mu; bu memleketin polisi vardır jandarması vardır, adliyesi vardır demiyecektir. Hemen müdahale edecektir. Ve kendi eserini koruyacaktır. Polis gelecektir. Asıl suçluları bırakıp suçlu diye onu yakalıyacaktır. Genç, "polis henüz inkilâbın ve cumhuriyetin polisi değildir" diye düşünecek fakat asla yalvarmıyacaktır. Mahkeme onu mahkûm edecektir. Gene düşünecek, demek adliyeyi de islâh etmek, rejime göre düzenlemek lâzım diyecek" onu hapse atacaklar, Kanun yolundan itirazlarını yapmakla beraber meclise telgraflar yağdırıp haklı ve suçsuz olduğu için tahliyesiné çalışılmasını, kayırılmasını istemiyecek. Diyecek ki, "Ben inan ve kanaatimin icabını yaptım. Müdahale ve hareketimde haklıyım. Eğer buraya haksız olarak gelmissem bu haksızlığı meydana getiren sebep ve düzeltmekte benim vazifemdir. İşet benim anladığım Türk genci ve Türk gençliği."

Biz Atatürk'ün böyle bir hitabına hiç bir yerde rastlamadık. Söylenmis olsa bile, Cumhuriyet ilân edileli bunca yıl olmuştur. Her şey değişmiştir. Polis inkilâbın polisidir. Adliye, kanunlar inkilâbın kanunlarıdır. Savcıların ismi bile Cumhuriyet Savcısıdır. Bunlar tarihî zaruretler icabı, o günün şartlarına göre söylenmiş sözlerdir. Bu kabil sözleri, bugün tekrar etmekte ne gibi bir gaye güttükleri meydanda.. Bu baylar, bu toylar, sözüm ona bu inkilâpçılar demek istiyorlar ki, Atatürk Cumhuriyeti bize emanet etti.. Sizin gibilere (Cumhuriyet değil, 10 para bile emanet edilemez. Emanetleri ne yaptığınızı gördük). Evet bize emanet etti.. İnkilâpları zayıf düşürecek nerde bir kıpırdanış görürseniz polis demeyin, kanun demeyin, ordu demeyin hemen müdahale edin, baskın yapın. Makedonya çetecileri gibi hani..

Atatürkü arkalarına alıp, her millî harekete, Anadolu Türklüğünde uyanan kendine dönme, aslına rücu hareketine bir irtica damgası vurup, kendi çıkarlarını ve düştükleri ahlâki rediati, ruhi sefaleti Atatürkçülük ve inkilâpçılıkta bulmaya yeltenenlerin, bu türlü kışkırtıcı, bâzı saf gençleri çileden çıkarıcı sözleri nakletmekle güttükleri gaye kolayca anlaşılıyor. Bu baylar, bu kamallar "herkesi kör, âlemi sersem mi sanıyorlar?." Netekim aynı dergide, her biri bir siyasî ihtirasın, teşkilâtlı bir menfaatlar nizamının baş cambazlığını yapanların hepsini bir arada görüyoruz. Güya hepsi de inkilâpçılık ve Atatürkçülük parolası altında toplanmışlar. Kimler yok Allahım kimler, yok, bu dergide. Anıt kabri Anut kabir haline getiren, inşaatı bir türlü tamamlatmıyan, kindar, kıskanç İsmet İnönü'den tutun da, politika piyasasında sık sık adı geçen "siyasacı" Hikmet Bayur'a kadar hepsi, hepsi orada.. Kırk gün bir kazanda veya onların tâbiri ile inkilâp potasında kaynasalar yine kaynaşamıyacak olan insanlar.. Bu modası geçmiş, yıpranmış politikacılar, ve menfaatlarını onlara bağlamış, inkilâpçı geçinen bir avuç şarlatan Atatürk'ü hayasızca piyasaya sürüp, esas gayelerine, şöhret ve servete kavuşmak hülyasındadırlar. Fakat artık, bâzı isimlerin, bâzı şöhretlerin, seflerin etrafında toplanmak, millî bayram olarak kabul olunan günlerde meydanlarda "etrafında sımsıkıyız" gibi nâralar atarak alkışlar ve bahşişler toplamak devri çoktan geçtiştir.

Adnan Menderes'in dediği gibi; eskiden bu millet tek kişinin emrinde idi. Milleti sürü ol-

(Devamı 12 nci sayfada)

---

ya imha etmekten çok sakınır. Kilise, bu noktayı gözönünde tutarak, hıristiyanlıkla bağdaşamıyan âdet ve ananelerle çatışmamaya dikkat eder. Fakat, bu hal, artık hıristiyanlıkla İslâmlık arasında gayri kabili telif meseleler kalmadığına delâlet etmez. Fakat, bu noktalar aynı mahiyette olmayıp yukarıda bildirilen medeniyetlerin kaba zararlarından son derece az zararlı noktalardır.

Hakiki tevazu ve dikkatli hürmet, hakiki ve medeni milletlerin vasfı mümeyyizleridir. Gerek eski ve gerekse yeni Avrupa, bu hakikati maalesef çok kere unutmaktadır.

René Leyvarz

(İsviçre'de intişar eden "Cenevre şehrinde" Le Courrier Genève isimli gazeteden tercüme edilmiştir.

Tercüme eden: A. R. Kurt.

www.ulkunet.com

TÜRK M. D. BİRİNCİ

24 Temmuz 1952. (Perşembe). Bu gün, 27 yıldır dağıtılan, parçalanan, zincirlere vurulan Türk Milliyetcilerinin ilk büyük kurultayı toplandı.

Derneğin Anadolu şubelerinde ki temsilcilerinden ekserisi Ankaraya toplantı tarihinden daha evvel gelmiş bulunuyorlardı.. Hepside imanlı, inanlı adamlar, candan gönülden çocuklardı... Bir birimizi gıyaben uzaktan uzağa, fakat en yakın yerimizden kaplerimizden tanıyorduk.

24 Temmuz 1952. Perşembe sabahı Kurultay İstiklâl marşıyla açıldı. Sonra bu topraklar için, "Canını cananını, bütün varını feda" eden aziz şehidlerimize "Fatiha" okundu.

Artık yüz yıllık sükut, 27 yıllık sükût devri bitmiş, vatan çocukları konuşmıya başlamıştı. Fatihlerin torunlarına, Fatiha ne güzel, de yakıştı. "Ulus" un Foto muhabiri bu ulvi manzarayı, kimbilir hangi maksatlarla tesbit etti. Gazetesinin bir köşesine bastı. Bir gün sonra, da "Ulus" yandı.

Toplantı yerinde hiç bir resim ve suret yoktu.. Bu toplantı isimsizlerin resimsizlerin toplantısıydı. Meçhul şehide ne kadar yakışıyordu. Bu ulvi manzara beni uzaklara, çok uzaklara, kuvvayı milliye ruhunun şahlandığı millî mücadele günlerine aldı götürdü. Burada toplanan Anadolu çocukları, mehmetçiklerin kardeşleri şunu söylüyorlardı : Mehmetcik nasıl vatan sınırlarına bir "yasak" gibi dikilmiş siyasî ve askerî müstevlilere kara bağrını siper etmişse, biz de bizi biz yapan, millî kültür sınırlarına bir mehmetcik heyecanı ve aşkıyla dikileceğiz! Müstemlekecilere, kültür emperyalistlerine, hususitlerimizi silmek bizi kendilerine benzetmek istiyen herkese ve her şeye kafamızla, kalemimizle yaşayışımızla ilim ve irfanımızla karşı koyacağız. Çanakkaleyi geçemiyen kuvvetin, başka kanallardan geçmesine, benliğimizi istilâ etmesine asla müsaade etmiyeceğiz. Dost düşman bunu bilmelidir. Türk doğduk, Türk gibi yaşayıp Türk gibi öleceğiz.

Açılış merasimi bittikten sonra Kurultay Divanı seçimine geçildi. Reisliğe Isparta Milletvekili Sait, reis vekilliğine Seyhan Milletvekili Pr. Remzi Oğuz Arık seçildiler... İlk olarak memleketin dört bucağından gelen tebrik, telgrafları ve mektuplar okundu. Gelen tebriklerin hemen hepsinde Allahtan Allahın yardımından bahsolunuyordu. Şu anda ALLAH - Millet Vatan yolcularının kalpleri hep aynı gaye için, hep aynı hız, aynı aşk ve şevkle çarpıyordu.

Bundan sonra derneğin umumî reisi Halûk, ağır, vakur, içli bir sesle umumî idare heyeti raporunu okudu.. Rapor okunurken salonda çıt yoktu. Bu raporun bir kısmını neşrediyoruz. Rapor üzerinde bazı konuşmalardan sonra, İstanbul T. M. Derneği Reisi Bekir Berk Derneğin (w. A. Y. Türkiye Gençlik Komitesi) nden ihraç kararını uzun uzun tenkit etti... Karşı tarafla yaptıkları mücadele ve münakaşaları anlattı. Derneğin bu komiteyi mahkemeye vereceğini söyledi. Komiteye usulsuz ve kanunsuz olarak alınan Devrim Ocaklarının iç yüzünü vesikalara dayanarak bir bir ortaya döktü.

Tüzük dilek ve bütçe komisyonlarının seçimi bittikten sonra toplantıya ara verildi.

Öyleden sonra tekrar çalışmalarına başlıyan Kurultay "dilekler komisyonunun raporu üzerinde hararetli konuşmalar yaptı. Kurultay Başkanlığına sunulan Komisyon raporunda şu dilekler vardı.

Kore Birliğimize Kurultayın selâm ve sevgilerini iletmek.

Ahlâk, an'ane ve tarihi hakikatlara aykırı filimler, müstahçen neşriyatla mücadele etmek için umumî merkezin gerekli çalışmalar yapması.

Umumî merkezin, bütün şubelere Masonluğun mahiyetini açıklayıcı tamimler yapması, bilgi vermesi.

Ayasofyonun tekrar cami olması için genel merkezin Başbakanlık nezdinde teşebüse geçmesi.

Mekteplere ahlâk dersleri konulması için faaliyetlerde bulunması...

Bundan sonra Tüzük Komisyonunun raporu geldi..

Tüzük mü diyelim, yasa mı diyelim, Nizamname mi? Bunun üzerinde hararetli konuşmalar yapıldı..

Selâhattin Ertürk (Konya), Ali Çankaya (Ankara), Nevzat Yalçıntaş (İstanbul) bu hususta konuşmalar yaptılar. "Tüzük" bu günkü türkçede yaşamadığı, "Yasa, Kanun karşılığı olduğu için kabul edilmedi. "T. M. D. Ana nizamnamesi" tabiri üzerinde karar kılındı.. Cuma günü öğleden sonra toplanmak üzere çalışmalara ara verildi.

25 Temmuz Cuma günü öğleden sonra ki mücadele ve münakaşalar çok hararetli oldu.

UMUMÎ İDARE

I. Kurultayın muhterem üyeleri :

Sizleri, mübeccel ve muazzez vatanımızın büyük yarınının kurucuları, bugünün koruyucuları idealist Türk milliyetçileri olarak hürmetle selâmlarız.

Vatanın dört köşesindeki çeşitli işlerimizin başından ayrılıp madde adamlarının zebunu olduğu menfaatten arî olarak mefkûrenin tahakkuku uğrunda mahrumiyete göğüs gerip kuvayı milliye ruhunun tecelligâhı Ankaraya koşup gelmenizi büyük milletimizin tamamiyetinin bir teminatı olarak kabul ediyoruz.

Temiz alınlarınızı aydınlatan büyük iman aşkınız bu yurda yönelecek her menfur düşüncenin hüsrana uğrayacağına dair en kat'î bir bürhandır.

Tanrı Türk milliyetçilerinin yardımcısıdır; var olunuz, sağolunuz!

Esas maksada girmeden önce, temeli Türk milliyetçiliği olan Türk istiklâlini korumak uğrunda şüheda rütbesine kavuşup kara toprakta sıradağlar gibi yatan mübarek şehidlerimizin ruhları önünde tazimle eğilir, onların manevî şahsiyetlerini bütün millet ömrü boyunca başımız üzerinde bayrak olarak taşıyacağımızı yüce milletimize duyururuz.

Bugün erimiş bulunduğumuz bu ilk kurultay alelâde bir hâdise değildir. Bu, imanla maddenin çarpışmasından imanın bir daha muzaffer çıktığının isbatıdır. Aşağıda arzedeceğimiz şartlar içinde kurulan ve çalışan derneğimizin bugünü istikbaline ışık tutmaktadır.

Derneğin durumunu ve faaliyetini değerlendirebilmek için içinde bulunduğu şartları ince-

www.ulkunet.com

BÜYÜK KURULTAYI

Dilekler komisyonunun kurultaya sunduğu dilekler arasında Masonluğa temas eden noktalar Kurultayı birden bire elektriklendirdi. Bilhassa Ege bölgesinden gelen delegeler bu hususta çok heyecanlı idi. Yeni pazar Belediye Reisi aynı zamanda T. M. D. Başkanı olan, meşhur Yörük Ali efenin oğlu Ali Yörük yerinde duramadı. Sıçradı kürsüye... Masonları Mason localarını, bunların gizli faaliyetlerini heyecanlı vukuflu bir ifade ile anlattı. "Şimdi" dedi. Kendilerine Türk matbuatı adını veren o büyük gazete ve gazetecilere soruyorum :

Onlar erkekseler, Türkseler, Müslümün Türk milletinin fikirlerine tercüman oluyorlarsa, yazsınlar Masonlar ve Siyonistler aleyhine bir cümle yazsınlar.. Yazamazlar.. Sıkı mı?

Şimdi de mes'ul makamlara soruyorum...

Biz D. P. nin genel kongresinde Mason localarının kaldırılması için ittifakla karar verdiğimiz halde, halâ Mason locaları kaldırılmadı. Demokrosi var diyorlar. Hani demokrasi? Tatbikat nerde tatbikat!. İcra kuvvetlerini vazifeye davet ediyoruz.

Bir şey daha bir şey daha arkadaşlar.. Derneğimize girmek için kabul edilen yemin şeklini kabul etmiyen, müphem gören mes'ul makamlar, lütfen Masonların kökü dışarda tarihin karanlıklarına doğru uzanan Mason Cemiyetlerinin esrarlı nizamnamelerini tetkik etsinler."

Millî mücadele kahramanlarından efelerin efesi Ali Yörüğün oğlu Ali Yörük çoşmuştu. Ne varsa söyledi. Bütün menzilleri tüketti.

Ali Yörüğün konuşması alkışlarla kesiliyordu.

Bunu gören, Kurultayın en sevimli en çok konuşan hatibi Tire delegesi Nihat durur mu? onun da Ali Yörükten geri kaldığı yok!. Nihat, ahlak ve millet düşmanı filimlerden, meselâ "Vurun Kahbeye" filiminden bu filimde din adamlarımızın ve halkın nasıl tahkir edildiğini, Millî mücadelede bir Anadolu kasabasında vatansever münevver bir Türk kızının din adamları ve Türk halkı tarafından nasıl parça parça edildiğini bu gibi kitapları, filme alanların Yahudi menşeli olduğunu, bu gibi şeylerin Türk düşmanlarının mukaddesat düşmanlarının kafasından çıktığını belirtti.

Nihadın bu konuşması Kurultay tarafından hararetle tasvip edildi.

Selâhattin Ertürk Mason localarının kanun yoluyla kaldırılamıyacağını ancak ilim ve kültür yolunda gidilerek bu gibi ceryanların dayandığı temellerin çürük olduğunu isbat teşhir ederek mücadele edilebileceği tezini müdafaa etti.

Müstehcen neşriyat, bahsin de kendilerine Türk matbuatı süsü veren basma kâğıt tüccarlarına, yevmi gazeteciler, rotatif saltanatcılarına Kurultay teessüflerini buna mukabil Derneğe sayfalarını açan hakikî Türkün ve Türklüğün fikirlerini, dertlerini aksettiren Anadolu matbuatına teşekkürlerini ishar etti.

Bir çok hatipler M. Eğitim Bakanlığının "Türk Klâsikleri" üzerindeki çalışmalarını takdir ve minnetle andılar.

26 Temmuz. Cumartesi: Bu gün Umumi İdare Heyeti, Yüksek Haysiyet Divanı ve Umumî Murakabe Heyeti seçimleri yapılacaktı.

Başkanlığa ittifakla Isparta Milletvekili Sait Bilgiç, Başkan v. Ali Uygur, Umumî Kâtipliğe Abdullah Savaşcı, U. Muhasipliğe Necati Torun, âzalıklara Isparta Milletvekili Dr. Tahsin ve Nuri Turumtay, Mehmet Antal.

Yüksek Haysiyet Divanına Halûk Karamağralı, Abdulhadi Toplu, Faruk Kadri Demirtaş. Murakabe heyetine: Bekir Berk, Mahmut Develioğlu, Abdullah Koryiğit seçildiler. Seçimden sonra T.M.D. Başkanlığına seçilen Umumî Başkan Sait Bilgiç, kısa bir konuşma yaparak Kurultayın kendisine gösterdiği alâkayı sevgi ve saygılarla karşıladığını, bunu bütün arkadaşlara iletmelerini delege arkadaşlarından rica etti ve hararetle alkışlandı. T. M. D. Birinci büyük kurultayı böylece sona erdi.

Akşam Derneğin Ankara şubesi, saz heyeti delege arkadaşlara ve misafirlere memleket havaları dinlettiler. Şiirler okundu.. Türklük, garip ve dertli Anadolu bu memleket çocuklarının sözleriyle, sazlarıyla bir daha dile geldi.

Serdengeçti, Allah - Millet - Vatan yolcularına bu yolun kara sevdalılarına bu milletin ve gençliğin gerçek temsilcilerine Allahtan dâvalarında muzaffer olmalarını iç ve dış düşmanlarını helâk etmelerini diler, dernek mensuplarını bütün mukaddesatcıları Sevgi ve Saygılarla selâmlar...

30 Temmuz 1952 Ankara;

HEYETİ RAPORU

lemek zarurîdir. Biz kurucu idare heyeti olarak derneğin kuruluş şartlarını arzetmek lüzumunu duyduk ve bu sebeple raporumuzun baştarafını milliyetçiliğimizin bugüne kadar maruz kaldığı darbelerin ve geçirdiği safhaların ana hatlariyle incelenmesine ayırdık.

1944 den evvel milliyetçiliğimizin durumu :

Türklüğün son kalesi olan vatanımızın ölüm kalım davasını bütün bir husumet âlemine karşı cibilli olgunlukla kazanan istiklâl savaşının manevî ikmal kaynağı kuvayı milliye ruhunu başka bir adla, Türk milliyetçiliğini darbelemek yolunda sarfedilen menfurane gayretler en karakteristik meyvasını 1944 de vermek üzere vatanımızda gittikçe artan bir mukaddesat aleyhtarlığı ve hürriyet buhranı doğurdu, O vakte kadar büyük hizmetler etmiş olan Türk ocakları kapatıldı. Atsız mecmuası, Orhun dergisi susturuldu. Türkçülük uğrunda hiçbir çalışmaya müsaade edilmedi. Uzun bir sükûttan sonra 1938 de Ergenekon dergisi ile yeni bir kımıldanış başladı. Fakat o Faşizmi tenkit ettiği, hemen arkasından çıkan Bozkurt da komünizm aleyhtarlığı yaptığı için kapatıldılar. 1939 da Ankara'da kurulan Kitapsevenler Kurumu bir teşkilâtlanma denemesi oldu. Fakat çok sürmedi, hükûmetin emriyle halkevlerine ilhak edildi. Yeni Bozkurt, Tanrıdağ ve Gökbörü dergileri bir müddet Türkçülüğü temsil ettiler. Diğer taraftan komünistler geniş bir müsamaha ve yardım görerek gizli - açık bütün faaliyetlerine hız vermişler, mühim köprübaşlarını tutmuş ve sistemli, bol bir

(Devamı S. 12 de)

www.ulkunet.com

Kırıkkalede Kutsi Bir Gün

MEHMET METİN İRŞADİ — MEHMED ORUÇ

Serdengeçti okuyucularına, iki genç münevver, idealist hatibimizi takdim ediyoruz: **M. Metin İrşadi Mehmet Oruç.** ***Asrın idrakine islamı söyleten, her gittikleri yerde mahşeri bir kalabalık toplıyan, hak yolunun bu iki karasevdalısı, kıymetli vaizlerimiz, dilleriyle olduğu kadar bundan böyle (kendilerinden allah razı olsun) kalemleriyle de halkımızı tenvir edecekler, Serdengeçtimize yazılar yazacaklardır. Okuyucularımıza müjdeleriz.***

İlcemize gelen Bursa İli Vaizlarından Mehmet Metin İrşadi Kırıkkale gençliğinin arzuları üzerine Çarşı camiinde, camiin iç ve dışını, avlu ve yolları dolduran, muazzam bir dinleyici kitlesine (Din, Dinin fert ve cemiyetlere tesiri ve cemiyetlerin ahengini ihlâl eden komünizm ve emşali fikirlerle mücadele) mevzulu bir konuşma yapmışlardır.

Yabancı ideolojilerin bizi içimizden yıkmak ve millî dâvayı sabote etmek gayesiyle açmış oldukları kampanya'ya karşılık, Türk gençliğini uyanık bulundurmak bakımından İrşadi'nin bu konuşmaları Kırıkkale gençliğini ve halkı çok mütehassis etmiştir.

İslâmî ve ilmî bir şekilde dini tarif ile söze başlıyan hatip, beşerin daima din yolunda bulunduğunu ve dinin ilk çağlardan bu güne kadar, insan topluluklarının üzerinde süregelen büyük tesirlerden bahisle; bütün bu dinî inanışların gayesinin "Tevhit" esasına dayandığını, bu bakımdan Pozitivist bir görüş takip edenlerin sürmüş oldukları nazariyelerin ilmî bir kıymet taşımadıklarını belirtmişlerdir..

İnsanların fitişizmden, maddeye tapmaktan tevhide doğru yükselmeyip, bilâkis tevhitten fitişizme tedenni ettiklerini, Konfüçyüs, Buda, Brahma, Musevî ve İsevî gibi belli başlı dinlerle diğer dinlere sahip, milletlerin tarihlerinden misaller vermek suretiyle insanların tevhit esasından putperestliğe kaymış bulunduklarını tebarüz ettirmişlerdir. Diğer dinlerin esaslı kitaplara malik olmadıklarını, mevcut ve mukaddes tanılan kitapların birine uymayan dört İncil'in bulunduğunu, ancak "Kuranıkerim'in" bundan masun olarak islâmın bütün safvetini muhafaza ettiğini belirterek sözü, din deyince islâmı kastettiğine intikal ettirmiş, dine susamış binlerce cemaat tarafından yaşa sadalariyle alkışlanmıştır.

"Allah indinde bir din vardır. O da islâmdır, kıyamete kadar devam edecektir. Kur'anı aşimüşşan bunun delilidir." dedikten sonra : Bu dine taarruz eden bazı nasipsiz kimselerin ihdas ettikleri ve günün en mühim meselelerinden biri olan irticaı ele alarak (İslâmda irtica yoktur ve asla olamaz; bir müslümana mürteci denilemez...). Bu, aramıza tefrika sokmak istiyen, maneviyattan milleti soyırmak isteyen, bozuk zihniyetli ve Komünist yardımcısı kimselerin çirkin iftiralarıdır. İslâma irtica isnadı en abes bir dâvadır. İslâmda ilk emri rabbaninin (Oku) hitabıdır; beşikten mezara kadar ilim talebini emreden, "İlim Çin'de de olsa isteyiniz" diyen, kadın ve erkek her ferde ilim talebini farz kılan, ilim ve fen sahasında otorite tesis etmiş dünya çapında bir çok şahsiyetler yetiştiren, insanlığa, nurlandırdığı sahalarda, dünya tarihinde eşine rastlanmıyan ve başka kanaldan edinilmesine imkân ve ihtimal bulunmıyan adalet ve ahlâk örnekleri veren, tarihte devam eden icraat ve asarile bu günün insanlığının gözlerini kamaştırarak hakkı teslim ettiren bir dine irtica isnat edenlerin ve elde ölmez şahitler olarak, (Kur'anı azimüşşan), tarihî beşeriyyet ve tarihî medeniyyet varken, islâma "manii terakkidir" diyenlerin cehalet ve hamakatlerini izharla beraber bu melânetlerinin altındaki gizli maksatları olsa gerektir, diyerek bazı kimselerin bilerek veya bilmiyerek bunlara âlet olduklarını açıklamış.. Bu taktiği kullananların elebaşılarının Komünistler, Masonlar ve Dönmeler olduklarını söyliyerek, mukaddesatımıza, millî varlığımıza en bayağı ihanet örneklerinin bu üçüzlü fikir cereyanından ileri geldiğini söylemişlerdir

Hakkı tanımıyan, aile kudsiyetini inkâr eden, hürriyet ve millkiyyet hakkını hiçe sayan, vatan, millet, namus düşmanı olan ve her girdiği yerde şeref, haya, haysiyet, namus, ırz kalelerini yıkarak tüyler ürpertici cinayetler işleyen, en deni vahşet örneği komünizme karşı islâmiyet çelikten bir kal'adır. Hiç bir kuvvet bu kaleyi fethedemiyecektir. Müslüman olan Türk milletinin bünyesinde komünizm asla tahribatını icra edemez ve edemiyecektir." dediği zaman gençliğin (kahrolsunlar!) sadaları etrafı çınlatıyordu.

İslâmın fert ve cemiyetler üzerindeki tesirlerinden uzun uzun bahs

(Devamı 14 üncü sayfada)

GÖNÜLDEN SESLER

Ey bütün şekil ve renklerin, lâfız ve mânaların arşında gelen! Bugün seninle olmanın, seni seninle temaşanın mahmurluğu ile mestim. Seni ilk defa bir nayın ateşin feryadının koynunda öpmüştüm. İşte o gece dudaklarınla ruhuma bıraktığın kıvılcımın yangını ile bikararım.

Sana soruyorum, sâkisi sen olan bu meyhanede daha ne güne kadar ayyaş yaşıyacağım?

Bir zamanlar seni aşkımın mabedinde arıyordum. Bir gün seni bu mabedin dışında gördüm ve sana ulaşmak için bu en kutsal mabedi bir anda yıktım. Bazan bana seni soruyorlar, halbuki ben sende işaretimi kaybettim.

Burnu olmıyanın koklıyamaması, gözü olmıyanın görememesi kadar tabii olan nedir? Artık aşk kervanı iftirak çöllünü geçti. Şimdi sevgi ile vuslat sahrasında konuşa konuşa gidiyoruz. Artık hicran rüzgârlarının estiği diyarlar gerilerde kaldı. Bu elin sarhoşluğu da bir başka türlü!..

Sevgilim, canım, hayır canımın canı, giyindiğin entarilerin renkleri ne kadar cazip, ne kadar güzel... Seni bu geceki kadar hiç bir gece bu derece güzel görmemiştim.

İlim diyarı, din ve iman diyarı gerilerde kaldı. Şanı, şöhreti her türlü dedikoduyu vuslatın sarhoşluğunda kaybettik.

Dün pusenle o kadar kendimden geçmiştim ki ayıldığım zaman beni ilkönce öpen sen miydin, yoksa ben mi seni öpmüştüm bir türlü hatırlıyamadım.

Artık dinim, imanım, Kur'anım, kıyamım, rükûum sen oldun. Artık benim ne dünyam, ne ahretim var yalnız sen varsın, sen.

Mehmet ORUÇ

www.ulkunet.com

KÜLTÜR ORDUSU TEORİSİ IŞIĞINDA

RUS EDEBİYATINDA PESSİMİZMİN VE NİHİLİZMİN İZLERİ

Gorki'nin buluştuğu adamla gittiği Gizli Cemiyet'te veya onun hücresinde, cemiyet âzaları Çernişevski'nin izahatını taşıyan Con Stuart Mill'in eserlerini mütalâa ve etüd etmektedirler.

Gorki, ilk defa bulunduğu bu sahne hakkında bilgi veriyor:

(Stuart Mill'in kitaplarını okumak beni sarmadı. Çok geçmeden iktisat ilminin başlıca kaidelerinin benim çok iyi bildiğim şeyler olduğunu gördüm. Ben bunları doğrudan doğruya öğrenmiştim. Bunlar benim derime kazınmış şeylerdi. Ve bana öyle geldi ki, (yabancı bir amca) nın huzur ve refahı için emek sarfeden her insana tamamiyle malûm olan şeyler uğruna böyle okkalı kelimelerle bu kadar kalın bir kitap yazmağa değmezdi. Tutkal kokusu ile dolu bu bodrumda, büyük zorlukla iki üç saat oturur ve pis duvarlarda tesbih böceklerinin gezişlerini seyrederdim.)

(Maksim Gorki - H.S. Ediz, Benim Üniversitelerim. Sahife 28.)

19 uncu asır ortasından başlıyarak Rusya âdeta bir sosyal mezhepler tarlasına çevrilmiş, bu tarladan alınan mahsuller Rus sosyalistlerinin ayıklama ve tahlil laboratuvarlarından geçiriliyordu. Tarlaya ekilen fikir tohumları tamamiyle hariçten getiriliyor, yerli çamura batırıldıktan sonra Rus halkının ruhuna aşılanıyordu. Rus milleti derebeyliğin ve yeni doğmakta olan Rus kapitalizminin pençesi altında eziliyordu. Kitapların hariçten getirdiği fikirlerden de, şimdi Türkiye'de de benzeri vaki olmakta olduğu gibi, milleti ve sonradan onları memlekete sokan Rus münevverlerinin kendileri de bıkmışlar, usanmışlardı.

Rus sosyalistleri, daha o zaman, Rusya'da yaşıyan ailelerden ziyade köylü sınıfını, sonradan işçi sınıfını kurtarmak istiyorlardı. Sonradan Almanya'dan Marxizm mezhebi Rusya'ya Rus sosyalistleri tarafından sokuldu. Marxizm denen şey ki —materializmden başka bir şey değildir. Çünkü marxizmin kâinatı kavrayışında ve öne sürdüğü âlem telâkkisinde ne tabii ve ne de sosyal devri daim prensibi mevcut değildir. Bir sosyal zâtülhareke prensibi ise rüyasında bile yanına uğramamıştır. Cennet, annenin rahminden ibarettir, demekle, bu hususta kendi fikirlerini açıklamakla, büyük Türk mütefekkiri İbrahim Hakkı, bu hususta Marifetname'sinde, tabiatte maddenin kudret kisvesine bürünerek devridaim yaptığını idrak etmiş, kadının veya dişinin kâinatın merkezi olduğunu ilân etmiştir. Ailenin atomlaşmış bir varlık olduğunu ortaya koyan bu monist mütefekkirdir.

Yer küre üzerine nebatlar, hayvanlar, insanlar çamurdan yapılmıştır. Hepsi fânî olup ezeldenberi tahavvül etmekte, değişmektedirler. Değişmiyen mutlak kudrettir veya Allah'tır. Zaman Allah'ın emrindedir. Allah ölmez. Mevcudiyetini okumayan Rus köylüsü bile idrâk etmektedir.

Tabiatın en büyük imalâthanesi veya fabrikası annenin rahmidir. Canlılar ve insanlar canını, idrâkini şuurunu orada bulmakta, sonradan nasıl bırakıp ölmekte, tekrar çürüdükten ve başka eşya şekline büründükten sonra yiyecekler halinde mideye girmekte ve kana karışmaktadır. Çamur güneşten gelmiştir. Güneş de nebülöz vücut bulmuştur. Materializm müsavi idrâksizliktir. Annenin rahmi ve mide mutlak kudretin ortaya koyduğu iki büyük esrar fabrikasıdır ki benzerini insan oğlu gelecekte dahi yapmaktan âcizdir.

Mi-materializmden diktatör Stalin'in totaliterizmi meydana çıktı, neticede Rus milleti ile birlikte Sovyet cehenneminde sürünen muhtelif kavimlere mensup 15 milyon aile ve efradı katliam edildi, Sibirya'ya sürüldü, karların soğuğundan ve açlıktan telef oldu... Bu hususta muntazam bilgi edinmek istiyen meraklılara ve düşünen gençlere daha Türkçeye tercüme edilmiyen, Michel Collinet'in La Tragédie du Marxisme adındaki eserini tavsiye ederim.

Gorki gibi Rus edipleri (yabancı amca) ının refahını kıskanırken Rus milleti elindekinden oldu, iktisaden mahvoldu... Fakat Gorki bu işlerden iktisaden galip çıktı, zarar görmedi: Sovyet Hükümeti politikasına uyduğundan onun eserlerini birkaç yüz bin dolara satın aldı. Bu muvaffakiyet ve kazanç mukabilinde, Gorki Sovyet cehenneminde ıstıraplar içinde kıvranan ve can çekişen sayıları milyonları aşan insan aileleri ve efradının acıklı hallerini İtalya'da istirahate çekildiği lüks otelin odasında sofrasına konan Akdeniz memleketlerinin çeşitli renklerdeki meyvalarını eline alırken ve ağzına götürürken hatırlamıştır diye düşünüyorum. Hatırlamadı ise onun hakkındaki hükmü Rus milleti ve insanlık verdi.

İktisat ilminin kaidelerini çok iyi bildiklerini iddia eden Gorki ve buna benzer Rus edipleri eşya toplamakla uğraşan, fakat kâinatın tabii, insanlığın sosyal sistemini kavrayamıyan ve nasıl kurtulacağını idrâk edemiyen zavallı karıncalardır. Garibi şurasıdır ki Türkiye'de bu karıncaların eserlerinde ileri sürülen sosyal fikirlere kendini teslim eden ve tesirine kapılan zavallılar da vardır. Bolşevizmin pessimizm ve nihilizminden bu zavallıları alıkoyacak ve milleti kurtaracak kuvvet Milli Ordu içinden ayrılacak, sinesinde Türk gençlerini toplıyacak ve Türkiye'nin imarına sevkedilecek sağlam bir Kültür Ordusu olacaktır.

Votkayı fazla kaçırarak yolda kar fırtınasına tutulan ve kar altında kalan bir Rus tarih profesörünü kurtaran ve evine sırtında getiren Gorki semaver başında onun gevezeliklerini dinliyor:

İskemlesinden fırladı, etrafı dinledi ve bana dönerek:

Terakki dediğin, kendimizi aldatmak için uydurulmuş bir şeydir. Hayat makul olmayan, mânasız bir nesnedir. Esaret olmaksızın terakki yoktur. Ekseriyetin akalliyet tabiiyeti olmazsa insanlık yerinde sayar. Yaşayışımızı, çalışmamızı kolaylaştırmak isterken hayatı mürekkepleştiriyor, işleri çoğaltıyoruz. Makineler ve fabrikalar, daha ziyade fazla makine yapmak içindir; bu ise budalalıktır. Ameleler her geçen gün biraz artıyor; halbuki lâzım olan buğday müstahsili köylüdür. Çalışarak tabiattan alınması icabeden yegâne şey buğdaydır. İnsanın ihtiyacı ne kadar az olursa o kadar fazla bahtiyar olur, istek artığı nisbette hürriyet azalır.). (Benim Üniversitelerim, sahife 55).

A. S. ATAMAN

(Devam edecek)

www.ulkunet.com

UMUMÎ İDARE HEYETİ RAPORU

(Baştarafı 9 uncu sayfada)

neşriyata girişmişlerdir. Ankarada çıkan Millet, Samsun'da yayınlanan Kopuz dergileri milliyetçiliğin sesi ve yumruğu oldular. Dışardan ve içerden büyük yardımlar görerek gemi azıya alan komünistlerin ufkumuza çizdiği tehlikeyi millete bu kısa, fasılalı ve teşkilâtsız çalışmalar, yayınlar duyurdu. Her türlü baskıya rağmen millî şuuru uyanan memleketin imanı bütün evlâtları fert fert yurdun her bucağında mücadeleye başladılar. 1943 sonlarında Orhun'un yeniden intişarı yürekleri büsbütün alevledi. İkinci bir kuvayı milliye ruhu doğmaya başladı. Millî şuur; adı, merkezi, idare heyeti, kongresi olmayan nev'i şahsına münhasır bir teşkilât doğurdu. Bu teşkilâtta gözler birbiriyle anlaşıyor ve kırankırana bir mücadele ruhlarda kendiliğinden hazırlanıyordu.

1944 Hâdiseleri :

Duruma kat'î olarak müdahale etmek üzere Atsız'ın Orhun'da devrin başbakanını komünizmin inkişafı karşısında ikaz etmek için yazdığı açık mektup büyük hadiselere başlangıç noktası oldu. 3 Mayıs 1944 de millî ruh Ankarada emsalsiz bir şekilde tezahür etti: komünizm aleyhinde büyük ve coşkun bir nümayiş yapıldı. Bu nümayiş belki birçok Türke ağır ıstıraplara maloldu. Fakat bizi bir sabah korkunç bir emrivaki ile uyanmaktan kurtardı. Türkçülüğün geçirdiği asıl büyük imtihan bu tarihten itibaren başlar. Devrin diktatörlük idaresi mânasını tamamen müdrik, fakat neticelerinden gafil olarak Türkçülüğe kara darbesini indirdi. Türkçüler işlerinden, mekteplerinden atıldılar. Tevkifler, işkenceler bütün dünyayı aldatmak için tertiplenmiş resmî tebliğler birbirini takip etti. Her türlü devlet vasıtası Türkçülük aleyhinde seferber edildi. Devrin devlet başkanı 19 Mayıs bayramında en iğrenç iftiralar ve yalanlarla dolu meşhur nutkunu verdi.

1944 den sonra Türk diline yeni bir kelime girdi : tabutluk!. Milliyetçiliğe gösterilen düşmanlığı, milliyetçilere yapılan engizisyon işkencelerini ve bunların şamil olduğu geniş ve derin mânaları ihata ve ifade eden bu kelime o devrin ve şefinin sembolü olmuştur. Tarih boyunca onların bahsi geçtikçe tabutluk ve tabutluk anıldıkça onlar hatırlanacaklardır.

Dış görünüşü ile tedhiş muvaffak olmuş, semamıza kanlı bir sessizlik inmişti. Bütün komünistler ve milliyetçilik düşmanları bayram sevinci içinde idiler, (Türkçüyüm) demek değil (Türküm) demek bile suç sayılıyordu. Milliyetçi cephenin bütün mücahitleri ya hapis ya tecrit edilmişti. Geride sadece tecrübesiz, devletinin ve milletinin bekası için şart olan milliyetçiliğine yine kendi devleti tarafından yapılan suikast önünde hakikaten hayrete ve şaşkınlığa düşmüş, milliyetçi olduğu için ağır bir baskı altına alınmış bir gençlik zümresi kaldı. Bu zümre bütün bu hadiselerden evvel daha ziyade bir duygu, bir sezişle katıldığı mücadelenin şuuruna erdi. Düşmanının sadece komünistler olmadığını gördü. Türkçülüğün yeni meselelerinin neler olduğunu, nasıl çalışması lâzım geldiğini mukaddes bir azabın tenbih ettiği şuuru ve aklı selimi ile kendi buldu. Hapse atılanların, maddî - manevî işkencelere tâbi tutulanların çektikleri boşa gitmemişti. Sağlam toprağa atılan tohum intac etmiş ve güneşi görmüştü. Türkçülük tarihinde yeni bir devir başlıyordu. Üçer, beşer kişilik gruplar teşekkül etti. Bunlar birbirlerini tanımaya ve büyümeye başladılar. Yurdun her köşesinde kümeleştiler.

1945 de Cemiyetler Kanununun değişmesinden sonraki faaliyet :

Diğer taraftan dünya şartlarının değişmesi Türkiye'deki nizamın da demokrasiye doğru meyletmesini icabettirdi. Cemiyetler Kanununun değişmesiyle yeniden başlayan teşkilâtlanmayı söz konusu etmek istiyoruz.

1950 yılına kadar kurulan başlıca cemiyetler İstanbul'da Türk Kültür Ocağı, Ankara'da Türk Oyunlarını Derleme ve Yayma Derneği ile onun Türk Kültür Derneği adını alan devamı, Kayseri'de Türk Kültür Birliği, İstanbul'da Türk Gençlik

(Devamı Sa. 16 da)

ATATÜRK DİYOR Kİ!..

maktan kurtaran nizamı kuruyoruz. Hakikî inkilâp Türkiye'de şimdi olmaktadır.

Bu salon adamları, inkilâptan, demokrasiden, siyasî partilerden, mücadeleden bu Kokteyl ve Garden particiler ne anlıyorlar acaba?..

Mensup olmakla şeref duyduğumuz, yoluna baş koyduğumuz bu dînin kurucusu Hz. Muhammed en büyük bir inkilâpçıdır. Büyük peygamber işe ilkin tefekkürü öldüren, anlayış ve idrakleri donduran, taşlaştıran, putları yıkmakla işe başladı. Doğmıyan, doğurmıyan, önü sonu olmıyan, ezelî ve ebedî bir varlığın imanını idrakini getirdi. Asıl mürteci, bize mürteci divenlerdir. Onlar zihniyet bakımından insanları ve ihtirasları ilâhlaştıran, ilk çağ hayatı yaşıyorlar.

Kendilerini modern, asrî, yirminci asır gibi yaldızlı yaftalarla süslüyen bu baylar ne yaparlarsa yapsınlar, öleni diriltemiyeceklerdir. Bu memlekete ve millete acuzelerin, mezarlıkların hükmetmesine, vatansever milliyetçi gençlik asla müsaade etmiyecektir.

www.ulkunet.com

HİKÂYE :

BU ODA

ORHAN ÖZBEYLİ

Serdengeçti okuyucularına içli, duygulu bir memleket çocuğu olan Orhan Özbeyli'nin hikâyesini sunuyoruz. Orhan'ın her hikâyesinde, bu memleketin, kokusu, havası var. Diğerlerini de sırasıyla neşredeceğiz.

Ben kendimden bir şey anlamadım. Şu anlatacaklarımdan beni anlarsanız size aşkolsun derim..

Yirmi altı yaşındayım. Annem yirmi dört diyor amma inanmayın. İhtiyarlığı sevmiyor o. Benim umurumda değil. Yaşamayı değil dünyaya gelmemeyi isterdim.

Nüfus kâğıdına kızlar küçük yazdırılır, gelecekteki tehlikeyi önlemek için...

Ne tuhaftır değil mi? Kızlar dünya kuruldu kurulalı kocasızlık tehlikesi geçirirler, geçirirler ama çoğunun da başı en az iki defa bozulur. Ya öldürür, ya ayrılır. Bunun da ne münasebeti vardı şimdi.

— Bilmem.

— Dedim ya... Ben benden bir şey anlamadım.

Tam yirmi altı yaşındayım. Yirmi altı yıl benim için kolay geçmedi bu seneler. İnsan oğlu ne kadar çile çekebilirse hepsini çektim. Aç kaldım. Aşık oldum. Aç kalmak, âşık olmak böyle olacağını bilseydim ebenin elini ısırırdım. Hoş ısıracak ebe eli de bulamazdım ya! Çünkü ebesiz doğmuşum. Köyde ebe ne arasın?

Köyde doğdum, şehirde büyüdüm, bilmece söylüyorum zannetmeyin hakikaten de öyle oldu. Babam köylü idi, annem şehirli. Babam öldü. Baba vatanını bırakıp ana vatanına göç ettik. Şimdi bir göç daha kaldı. Amma bu göçten hiç ümidim yok. "Karı nereli ise ben de oralıyım" diyemiyeceğim.

Babam annemi gelin ettiği zaman kırk yaşında imiş. Dayılarım da bekâr, *en küçüğü otuz beş yaşında*. Sizi bilmem...

Sizi bilmem dedim, ben size benzemiyorum ki. Siz evlendiğiniz zaman mesutsunuz, ben uyurken, siz gülerken yaşarsınız ben ağlarken. Hiç ağlarken yaşandığını duymadınız değil mi? Ben de gülerken yaşanabileceğini hiç düşünemedim. Neden mi deyeceksiniz? Gayet basit. Gülerken düşünülemez de onun için.

Ben mesutum, siz bedbaht. Ben yaşıyorum, siz ölü... Siz hiçsiniz, ben ben de bir şey...

Köyde doğdum, şehirde büyüdüm, aşık oldum evlenmiyeceğim.

Fakat: beşer hatadan salih olmaz.. Havvayı ayartan şeytan Ademe musallat oldu. Netice benîâdeme kapılar kapandı gitti. O günden bu güne Cenneti hayal eder, cehennemde yaşarız. Kardeş kanı ile besleriz aşkımızı. Beyhude dilemek Cenneti, bir defa Âdeme kapandı kapı, bir ömür boyu çekmek, benîâdem gelmenin günâhını. *Cennetten koğulur gibi* koğuluruz. Ana rahminden hepimizin iki gözü iki çeşmedir doğarken. Şiir gibi mi ne?.. Bir şey olduğ bu kısım. *Fakat öyle geldi dilime.* Ben dilime geldiği gibi konuşurum. Büyük edipler gibi büyük büyük dizemem kelimeleri. Onlar herşeyi bilir, ben birşey bilmem. Sakın Sokrat gelmesin aklınıza, Sokrat kim ben kim ?!...

***

Ben on iki hanelik bir köyde doğmuş adam. Ben de sonradan gördüm doğduğum köyü. Önünden ufak bir dere geçer. Evler kuzey batı yamaçlarına dağılmış, tarlalarda tam karşı cephede güney doğuyu işgal etmişlerdir. Köye giden yolun sağındaki çınar ağaçlarının arasında babamın mezarı vardır. Mezarlığın (50) metre ötesinde doğduğum ev bulunur. İki kat üzerine kurulmuş bu ev ahşap bir binadır. Ben tam selâmlığın üstündeki odada annemin gerdeğe girdiği odada doğmuşum. Babam da bu odada ölmüş. Talihimizi yapan veya yıkan bu nokta.

Ben şimdi bu odadayım. Dört duvar ve iki pencereden ibaret beyaz sıvalı bu oda bomboş. Geçen yirmi altı yılım gibi bomboş. Camdan babamın mezarını görmekteyim. Annemin zifaf yatağı nerede, nerede bu odanın sıcaklığı, saadeti, neş'esi nerede? Oda bomboş ve ben düşünmekteyim. Kaybolan birşey var bizden, hepsi bu odada vardı. Bu odada kayboldu. Hepsi şu duvarların beyazlığına mı gömüldü. Ah!. Konuşturabilsem duvarları.. Yıksam, parçalasam, dağıtsam herşeyi, bulabilir miyim kaybolanı.. Yok! yok!.. Bitmiş bu odanın hayatiyeti!..

Camdan babamın mezarı görünmekte, tavandan sarkan bu iki ip.... Çocukluk salıncağının ipleri şimdi beni başka türlü düşündürmekte..

Mes'ut günlerimde salladı bu ip beni.. Zaten hayatımız salıntıdan ibaret; bir pamuk ipliği ile bağlanıp ümitlere urgan görmek, aldanmak *her zaman ve her an aldanmak*...

Annem de aldandı, babam da...

Şimdi annem yirmi dört yıllık dul ben yirmi dört yıllık öksüzüm. Yirmi dört yıl bu dile kolay... Bu odanın kaderine boyun eğmek. Birşeyler bekleyip ötelerden *eli bomboş dönmek*. bomboş.. Bu oda gibi...

Bu odanın gelini vardı; gözlerinde ümit ışıkları, dudaklarında aşk tebessümleri, yuvanın telâşları içinde annem... Kırlaşan saçları ile kırk yaşındaki bu kadın ondört yaşındaki gelindi. Annem... Salıncağının ipi elinde, sesinde iyilikler bana ninni söylemekte. En iyiyi dilemek, fakat ne mümkün...

Ah bu odanın on dört yaşındaki gelini çocuk elleri ile en güzelim telâşları içinde fakat ne mümkün... Kırlaşan saçlar var şimdi o telâştan.

Ve babam sigarasının dumanında *mânalandırıyordu* belki hayatı. Adımlarının sesini duyuyorum. Düşünce dolu. Babam elleri arkasında kapı ile pencere arasında arşınlıyor düşünceleri. Adımlar ağır... Ocakta yanan odunların çıtırdısı, belki de mevsim kıştır. Gözleri camdan dışarı dalıyor, düşünceli. O da babasının mezarını görüyor... Mânası var bu dolaşmanın...

Annem ocakta süt pişiriyordur. Ben salıncakta uyumaktayım. Olan bitenden habersiz. Babam dolaşıyor, elinde sigarası, derin nefesler alıyor ve dumanlar boğum boğum. Camdan babasının mezarı görünüyor.. Düşünüyor.. Ben de düşünüyorum.. Ah!.. Neden hiç birşey, hiçbir kimseye baki değil. Ben salıncağında mışıl mışıl *uyuyan Orhan, ne iyi, ne kötü* hiç birşey düşünmiyen Orhan, şimdi dertlerin, düşüncelerin çökerttiği ihtiyar gencim. İhtiyar genç... Bu tam benim. Şimdiki ben yirmi altı yaşındaki bedenle altmış yaşındaki ruh.. Yaşıyan ruh, ölen ruh.. Neden ihtiyarladın gönlüm neden? Tadamadın mevsimlerin tadını...

Yirmialtı yıl haksızlığa isyanla geçti. İsyan.. Kendi kendini yiyen *isyan. İçin için yanan bir yanardağ* gibi için için yanan, yıkılan, mahvolan ruh ve isyan... Uyamadım bir türlü dünyanın gidişine. İnsanlar... Beni en çok düşündüren mevzu, nekadar karışık ve karanlık. İnsan... Hiç sevinmedim insan geldiğime, ama hiç.. Zekânın verdiği kudretle en âdi mahlûk.. Zulüm ve vahşetin, riya ve hilenin cambazı, müdesninin esiri insan.. Zekâyı ve âdilliği mezcedip bir maya yapınız o insan *mayasının* ta kendisidir.

Bu benim, sensin, bizleriz. İnsan

(Devamı 14 üncü sayfada)

www.ulkunet.com

Kırıkkale'de Kudsi Bir Gün

(Baş tarafı Sa. 10 da)

ile islâm nurunun zulmetinde kalan bir insanlığı nasıl nura kavuşturduğunu, onun sayesinde, tedenni halinde bulunan en iptidaî kavimlerin en kısa bir zamanda — tarihten misaller vermek suretiyle — terakki ve teâli yollarına kavuştuğunu, insanların saadet ve kemalâtı beşeriyye'ye ulaştırdığını ve dedelerimizin elinde bu nurun ülkeleri nurlandırdığını ve beşerin bugünkü durumunu islâma medyun olduğunu, o vakit ecdadın üç ülkede efendi olup dünya'ya sözünü geçirdiğini bir emirle esir Kralların serbest bırakıldığını, ecdadın billur köşklerde oturup şahane yaşarken bu günün medeniyyet menbaı zannettiğimiz garplilerin iptidaî bir hayat sürdüklerini, medeniyetin ahlâk olup bunun en yüksek nümunelerini beşeriyete islâmın verdiğini, medeniyet menbaının islâm olduğunu ve bu hakikatı garplilerin de ikrar ve ifade ettiklerini.. Hal böyle iken, böyle bir dine irtica isnat edenlerin komünist, mason ve dönmeler olduğunu söylediği vakit, göz yaşları arasında kendilerinden geçmiş bir halde bulunan cemaatin üçüncü düşmana karşı gayz ve infiali son haddini buluyordu.

Böylece % 99 u müslüman olan bir memlekette tefrika siyasetiyle dâvayı içten zedelemek ve milleti yere sermek istiyenlerin hakiki maskelerini bütün ruh ve çıplaklığı ile ortaya seren İrşadi devamla, cemiyet ahengini bozmak istiyenlere karşı — hepimiz birleşmeliyiz — bugünkü gençliğin ve cemiyet efradının muvazzaf olduğu bu vazife ile hiç bir zaman hiç bir efrat tavzif edilmemiştir. Vatanî ve millî dâvalarımızda her zamankinden daha hassas olmamız lâzımdır.. demişlerdir.

Memlekette tefrika ihdasına çalışanların ve dinî inkişafı çekemiyenlerin Kore meselesini dillerine doladıklarını ve bu mühim dâvayı küçümsediklerine temas ederek : Bir evin haysiyet ve namusunun icabında dışarıda müdafaası yapıldığı gibi.. Mehmetçiğin yurt evinin müdafaasını, bu milletin şerefinin ve varlığının vikayesini dışarıda yaptığını, vazifesinin 21 milyon müslümanın maddî ve manevî hukukunun muhafazası olduğunu müdrik bulunduğunu, zaferin timsali olan süngüsünün zahirde Kore ve Çinli kızıllarının karnını deşerken hakikatte ezelî düşmanın böğrünü parçaladığının farkında olduğunu ve bütün bu hususların nazarı itibare alınarak, düşmanların nasıl çalıştıklarını görerek her zamankinden ziyade elele vererek bir birlik ve tesanüdün idamesine çalışmanın elzem bulunduğunu, söyliyerek bu birliği temin ve tefrikadan sakınma hususunda Ayet ve hadisler okuyarak ve bunun maddî ve manevî vazife bulunduğunu belirterek "Allah bu yurt için kanlarını akıtarak kendilerini Tanrıya veren şehitlerimize bol bol rahmet ve gazilerimize de nusrat ve muzafferiyet ihsan eylesin" dediği vakit cemaatin âmin sadaları gök gibi gürlüyordu.

İslâmın insanlara hak bahşettiğini, Fir'avun ve Nemrutların tahakkümünü yıktığı beşeriyete hürriyet kapılarını açtığını, lâkin beşerin gafleti yüzünden bu gün Firavun ve Nemrut döllerinin türediğini ve bunların örneklerinin içimizde de meydana gelerek uzun yıllar bu milletin mukaddesatına, tekmil varlığına nasıl darbeler vurmaya çalıştıklarını, mazi ipini keserek bir nesli mahvetmek için, dünyanın efendisi bulunan ecdadına küfürler savurduklarını, fakat bütün bu sulkastlara rağmen milletin iradesinin tezahür ettiğini, bu haller karşısında vatandaşların her türlü tefrika ve yıkıcı propagandalara karşı müteyakkız bulunmalarını, iç ve dış düşmanlara karşı bilhassa birleşmelerini heyecanlı bir dille anlatan İrşadi, cemaatı hep beraber ahde teşvik etmiş ve "Allaha kasem olsun ki: din düşmanı olan, islâmı yıkmak istiyen, beşeriyet için bir âfet olan Komünizm ve emsali fikirlerle, hayatımızın sonuna kadar mücadeleye ahdediyoruz." diyen binlerce cemaatın ahit sadaları âfakı inletmiştir.

Bütün cemaatı toptan ağlatan, bu konuya münasip ve içten gelen bir duadan sonra Mehmet Metin İrşadi görmüş olduğu derin teveccühe teşekkür ederek konuşmalarına hürmet ve muhabbet tezahürleri arasında son vermiştir.

T. M. D. Kırıkkale Bşk.
Muhlis ULUSAN

HİKÂYE

yaratılan bizler bir türlü yaratılışımızın idrakini kavrıyamadık. Severken nefret ettik, dostluklarımızı rüzgâr üzerine inşa ettik, yaparken yıktık, bulurken inkâr ettik. Neden böyle düşünüyorum. Camdan babamın mezarı görünüyor. Onlar da aynı şeyleri düşündüler mi acep? Zannetmem.

Köyümüz güzel, mevsim bahardır. Akan derenin şırıltısını dinliyorum. Pencereden çam kokusu geliyor burnuma. Taptaze yemyeşil yaprakları sallayan tatlı bir meltem var dışarda. Tarladaki insanlar meyus değil, neş'e ile çalışıyorlar, gelecekten ümitleri büyük. Çeşmeden testilerini dolduran genç kızların dudaklarında aşk türküsü var. Adımların hayat. Yalakta sürünen bebek ağlamıyor. Dağ yolundan inen odun yüklü eşek, eşine kur yapan serçe, yeşeren ot, sallanan dal, mırıldayan dere, hepsi, hepsi yaşıyor. Taş kımıldıyor, bulût göç ediyor, rüzgâr esiyor. Hepsi ezelî ve büyük ahenk içinde. Bu büyük ahenk...

Çıkmalıyım artık bu boş bu mâna yığını odadan. Babamın mezarını görmesin gözlerim. Annemin ondört yaşındaki gelin hali gelmesin hayalime. Ve sen tavandan sarkan mel'un ip bağlıyamazsın artık beni ölüme..

Dışardan sesler duyuyorum. Öten kuş, akan dere, genzimi yakan bu çam kokusu beni hayata çağırıyor hayata. Uyup bu ezelî ahenge olanı olduğu gibi düşünmeliyim. Hayat tatlı ve köyümüz güzel. Uzaktan gelen bir seste yaşamanın nağmelerini dinliyorum. Sen tavandan sarkan mel'un ip beyhude.. Düşünce kapısının firengi attı. Bağlıyamazsın beni ölüme. Ben artık yaşamalıyım..

OLAMAZSIN C. H. P.

Durdu YOKSUL

Hiç boşuna çabalama C. H. P.
Sen Türk Milletine eş olamazsın.
Tam otuz yıl aldın islâmın ahın,
Zaman geçse gene hoş olamazsın.

Alaflansın su dökerik tüttürmek,
Düdük olsan üfürüp te öttürmek,
Çoban olsan sana sığır güttürmek
Sen yeşil suvana baş olamazsın.

Çamaşır değişsen vücudun kirli;
Çok incittin herkes sana kahirli,
Temizim zannetme suyun zehirli
Sıhhat sağlıyacak aş olamazsın.

Bütün iyilikten geri kalansın,
Hazineden haksız mallar alansın
Hürriyet düşmanı bir boz yılansın
Kanatlanıp uçsan kuş olamazsın.

Havada, Denizde, Dağda, Karada
Sana mesken yoktur gayri burada.
Sen-nerdesin demokrasi nerede ?!.
Bir kerpiç duvara taş olamazsın.

Ebâli Sinadan üştündür oynun,
Çok sürmez inşallah bükülür boynun.
Kara kulak, sırtlan doludur koynun
Sen bir uyuz dağa döş olamazsın.

Takip ettiğimiz Kur'anın yolu
Şirk koşarsa, Allah sever mi kulu?
Hakkın yardımiyle Durdu Yoksulu
Rahatsız edecek düş olamazsın..

www.ulkunet.com

(Mizah Sayfamız)

GÜLÜNÇ HAKİKATLAR

ULUS ve BİZİM ÖMER EFENDİ

Bizim Bozkır'lı Koca Ömer'i 14. sayımızdan tanıyorsunuz. Bir âlemdir bizim Ömer.. Birgün Ömer efendinin paltosunun üzerine bir "Ulus" gazetesi atarlar.. Ömer ef. gazaba gelir : "Hangi namussuz koydu benim paltoya Ulus'u ? Ben onunla namaz kılıyorum yahu !.." der.

Şimdi Ömere takılırlar :

"Ömer bey, paltoyu temizlettin mi ?.."

ULUS YANGINI

Arkadaşlardan biri koşa koşa geldi :

— Osman ağabey, Ulus yanıyor!..

— Ulus mu ?.

— Evet..

Sevinmedim. Bir kere ne de olsa milli servet.. 2 - 3 milyon liralık matbaa.. Nasıl olsa bu millete devredilecek.

İkincisi : C. H. P. bu yangını Demokratlar yaptırdı diye kendi lehine propaganda vasıtası hâline getirecek.. Birçok saf vatandaşlar, da buna inanacak.. C. H. P. liler kendilerine müşkül şartlar altında çalışan idealist vatansever süsü verecekler.

Haberi veren arkadaş : "Etfaiye çabuk yetişti, şimdi tulumbalarla "Ulusa" su sıkıyorlar." deyince dayanamadım : "Zaten "Ulus" suluydu. Nasıl oldu da ateş oldu? Ne zaman suyu çekildi, hayret!.. İktidardan düşünce mi?!. Öyledir : insan ademi iktidar hastalığına tutulunca suyu çekilir zaten..."

A T E Ş İ M İ Z

Garip bir tesadüf.. 24 Temmuz'da Türk Milliyetçilerinin birinci büyük kurultayı toplanmıştı. Her şeyden evvel mukaddesatçı Türklerin birliği olan Kurultay Fatiha okuyarak işe başlamıştı. Ulus'un foto muhabiri bu ulvi manzarayı, kimbilir hangi maksatlarla tesbit etti, gitti. 25 tarihli "Ulus" ta bu fotoğraf çıktı. 26 Temmuzda (aynı zamanda bu gün benim doğum günümdür) Ulus'ta yangın çıktı.

Dernek mensubu arkadaşlara öyle dedim : "Bizim ateşimiz "Ulus" u bile tutuşturdu.. O kadar sulu olmasına rağmen.. Fatihayı "Ulus" un canına okumuşsunuz. Bir daha okursanız kimbilir daha kimler, nereler tutuşacak !.."

TİCANİLİK LEYLEKLERE DE SİRAYET ETTİ.. DEVRİM OCAKLARINI VAZİFEYE DAVET EDİYORUZ.. İNKİLAPLAR ELDEN GİDİYOR!. C.H.P. DEVRİNDE RESMÎ MAKAMLAR TARAFINDAN TAKİBE UĞRIYAN ZAVALLI LEYLEK !..

C. H. P. devrinde nkara'daki meşhur heykellerden birine bir leylek dadanır. Zaman zaman heykelin üzerine pek de hoş olmıyan şeyler bırakır, gider. Bunu gören müfrit devrimcilerden biri, leyleğin bu edepsizliğini mes'ul makamlar nezdinde protesto eder. Bu makamlar hemen harekete geçer. Hacı leylek resmî makamlar tarafından sıkı bir takibe uğrar. Nihayet zavallıyı öldürürler (doğrudur bu).

Fakat iktidar değişmekle, herşey değişmiyor ki.. Şimdi de başka bir leylek, arkadaşının intikamını alırcasına aynı yere alışmış!. Sıkıştığı zaman doğru tepesine... Aklı ermiyen bir kimseye kuş kafalı, kuş beyinli derler. Bu zavallı kuşun da Korunma kanunundan haberi yok.. Demokrasi var diye istediği yere, istediği şeyi yapıyor.. Başına gelecek akıbeti ne bilsin ?!.

Bunu görünce, ticanilik leyleklere de sirayet etmiş; şimdi devrim ocaklarına inkilâpları koruma babında mühim vazifeler düşüyor.. Ya bu mürteci hacı leyleği C. H. P. li babaları gibi öldürsünler, yahut ticanidir diye mahkemeye versinler.. Yahut da Kırşehir'de yaptıkları gibi vak'a mahallinde bir miting tertip etsinler. İrtica var!. İnkilâplar elden gidiyor!.. deyu nâralar atsınlar.. Ne duruyorlar ?!.

(Bu fıkra bir kaç gün sonra çıkacak olan "Bağrıyanık" gazetesinden çalınmıştır.

BOYACIGİLLER !..

Boyacıgiller namında bir milletvekili, nur gibi insanlara balçık sıvamıya kalkışmış. Çamur atmış.. Güneş nasıl balçıkla sıvanamazsa nur da nûrcular da öyle...

Sayın Milletvekilimiz Boyacıgillere bir tavsiyemiz var : Boyasını boş yere harcamasın, onu seçimlere bıraksın. Seçimlerde seçmenlerin gözünü boyamak için kullansın boyasını.. Sonra dökerlz ortaya foyasını..

BİR RİVAYET

Sözüne itimat ettiğim almanca bilen bir arkadaş anlatmıştı. Almanya'da çıkan gazetelerden biri ciddi ciddi şu haberi vermiş:

Atatürkün cesedi, etnoğrafya müzesinde ki sandukadan, selânik dönmeleri tarafından aşırılmış; İstanbul da mezarlıkları bile ayrı olan bu adamlar «Atatürk bizdendir» diye adamın cenazesini almışlar götürmüşler. Halbuki bu büyük adam ismi üzerinde Türklerin atasıdır. Selânikte doğmuş olmaktan başka dönmelerle hiç bir alâkası yoktur» diye yazıyormuş..

— Ciddi mi dedim. Yeminle temin etti.. Ey vah eğer öyle ise bizim 50 milyon liralık "Anıt Kabir" nolacak.. Pul Sultanı gömelim desek O 50 milyon lira deyil 50 para etmez... Kimi gömsek acaba?

AÇIN KAPILARI OSMAN GELİYOR !.

(15 - 16.) sayılarımızdaki yazılarımızdan dolayı yine mahkemeye verildik. İstanbul'da bir, Ankara'da bir. Şimdilik iki mahkeme.. Celpler gelip duruyor.. Fakat bizim evvel Allah kimseden korkumuz yok!. Biz dâvamızda haklıyız. O kadar haklıyız ki, münakaşaya bile tahammülümüz yok!.. Bugünkü cemiyet nizamı, kanunları bizim özlediğimiz nizama, adalet prensiplerine uymıyabilir... Biz yine mahkûm olabiliriz!. Bu dâva okadar büyük, o kadar çetin bir dâvadır ki, bu yolda bir Osman değil, bin osman feda olsun!. Biz ölümü göze almış insanlarız. Muhterem okuyucularımıza şimdiden haber verelim.. Belki birkaç ay sonra :

"— Açın kapıları, Osman geliyor!" diyebilir, yine hapishanelere düşebiliriz.. Umurumuzda değil vallahi..

Yunus'un dediği gibi :

Kahrında hoş, lütfunda hoş
Tanrım sana sundum elim.
İster ağlat, ister güldür,
İster yaşat ister öldür
Tanrım sana sundum elim..

Dâva yolunda, Allah yolunda çektiğimiz meşakkatler, mahrumiyet ve mahkûmiyetler bile zevktir bize. Çünki : Kanunlardan evvel insanlar, insanlardan evvel de Allah vardı!. Ne gam?!...

Bağrıyanık

ÜÇ GÜN SONRA GÖR : NE ÇIKACAK ?..
B A Ğ R I Y A N I K !..
B A Ğ R I Y A N I K !..
B A Ğ R I Y A N I K !..

www.ulkunet.com

U. İ. H. RAPORU

(Baş tarafı sa. 12 de)

Teşkilâtı ve Genç Türkler Cemiyetidir. Her tarafta hummalı bir çalışma başladı. Derneklerin yanısıra yeni Türkçü dergiler boy attılar. Özleyiş, Altınalık, Ergenekon, Serdengeçti, Kurşad, Kızılelma ve diğerleri bir taraftan davanın fikir tarafını işlerlerken bir taraftan da Türkçülük düşmanları ile amansız bir savaşa başladılar.

Bu yeni çalışmanın ilk neticeleri olarak Ankara'da bazı komünist üniversite hocaları temizlendi. Ve 1944 ün suçlularına ait ilk tokat atıldı.

Türk Milliyetçiler Federasyonunun Kuruluşu :

Dağınık çalışmaları birleştirerek verimini artırmak fikir ve arzusu da bütün milliyetçilerde müştereken doğdu. Gaye, hiçbir menfaat beklemeden milletehizmet olduktan sonra birleşmek için bir sebep olamazdı. 1950 de önce İstanbul'daki dernekler Türkiye Milliyetçiler Federasyonu namı altında birleştiler. Ankara da derhal bu birliğe katıldı. Bu, tam ve gerçek birliğe giden yolda son merhale oldu. Federasyonun ilk kongresinde 1/Nisan/1951 günü yeni bir cemiyet, Türk Milliyetçiler Derneği kuruldu, bütün milliyetçiler bir bayrak altına toplandılar. Vazifeleri bitmiş olan kurucu teşekküller ardı ardına kendilerini feshettiler. 3 Mayıs 1944 denberi katedilen mesafe hakikaten muazzam olmuştur.

Türk Milliyetçiler Derneği :

Dernek Ankara'da çalışmağa başladı. Yeri yoktu, parası, neşir vasıtası kısaca maddi hiçbir şeyi yoktu. Fakat Anadolu'da ögünü bekleyen imanlı kümeler hazırdı. Bütün yurt bu Derneği susamışçasına bağrına bastı. İstanbul ve Ankara bizi dostça karşılayıp yardım etmemelerine rağmen kuruluş haberi pek kısa bir zamanda en ücra köşelere kadar ulaştı.

Burada, Orkun Dergisinin Derneğe yaptığı büyük hizmeti minnetle anmak bizim için borçtur.

Adetâ, yağan müracaatları karşılıyamaz olduk. 15 ayda 60 şube açmak, partiler bir tarafa bırakılırsa Türkiye'de hiçbir teşekküle nasip olmamıştır. Bu, Derneğin sahip olduğu maddî kudretten değil tuttuğu yolun mukaddesat yolu olmasındandır. Halen Ankara, Samsun, İstanbul, Kırıkhan, Konya, Tire, Muğla, Kayseri, Kütahya, Menemen, Kırıkkale, Gümüşhacıköy, Uzunköprü, Kars, Derik, Uşak, Hani, Nevşehir, Çanakkale, Uluborlu, Kırşehir, Afyon, Diyarbakır, Arpaçay, Malatya, İskilip, Zirkayı, Gediz, İskenderun, Yozgat, Akdağmadeni, Amasya, Bizmişen, Yenipazar, Ödemiş, Aslanapa, Birecik, Senirkent, Akşehir, Elâzığ, Van, Iğdır, Çankırı, Güney, Karaman, Mersin, Yeşilhisar, Sarıkamış, Maraş, Ordu, Elmalı, Zonguldak, Eskişehir, Acıpayam, İzmit, Bardız, Akçaabat, Buldan, Polatlı ve Söke'de bu mefkûrenin ocakları yanmaktadır.

Mukaddesatçı cephenin bu teşkilâtlanması elbette bazı çevrelerde reaksiyon görecekti. Bu çevreler Derneği bir irtica yuvası olarak tanıtmağa çalıştılar. Dövizleri (Irkçılık - Turancılık), (Atatürk ve inkilâp düşmanlığı) dır. Karşımıza büyük reklâmlarla yeni bir cemiyet çıkardılar. Bu mukabil hareket bir zorlama olduğu için satıhta kalmağa ve sönmeğe mahkûmdur. Birçok İstanbul ve Ankara gazetelerinin yardım gayretleri onlara birşey kazandırmamıştır.

SERDENGEÇTİ
DÂVA - FİKİR - MÜCADELE

Sahibi ve Neşriyet Müdürü
Osman YÜKSEL

Teknik İşlere bakan
Mehmet Metin ÖKEN

İDAREHANE : Denizciler Cad. Küçük Çarşı Hanı No. : 27/27
Değişmez adresimiz :
POSTA KUTUSU 353 - ANKARA

İDAREHANEMİZDE BULUNAN KİTAPLAR: Yerimizin darlığından, idarehanemizde bulunan kitapların isimlerini ilân edemedik. Bu Kitapları Serdengeçtinin (15 - 16) sayılarında ilân etmiştik..

Siparişlerinizi ona göre yapınız... ayrıca şu kitabı istiyorum, bu kitabı istiyorum diye mektup yazmıya lüzum yok.. istediğiniz kitapları havalenin kenarına yazınız.

Bayilerimize : Artık Serdengeçti muntazam ve devamlı çıkmıya başladı. Sizde hesaplarımızı muntazam görünüz. Resmi geçidi tekrar hortlatmıyalım. Yakında hepinize fatura gönderilecek.. Faturaya göre lütfen ve acele borçlarınızı ödeyiniz.. İadeleri yeni sayı gelinceye kadar yapmayınız.

Abonelerimize : Abonelerimiz halâ gaflet uykusundalar. Çok rica ederiz. Borçlarınızı ödeyiniz. Abonelerinizi yenileyiniz.. Yenilemiyecekseniz durumu lütfen bir mektupla bildiriniz.

Bağrıyanık : Nihayet bağrıyanık çıkıyor. Bağrıyanığı Serdengeçtinin iki misli basacağız. Göreceksiniz : Bağrıyanık müthiş bir şeydir. Fiatı 10 Kuruştur. Bayilerimize Serdengeçtinin iki misli göndereceğiz. Öyle ümit ediyoruz ki bu miktar üç - dört misline çıkacaktır. Fazla söze ne hacet! inşallah bir kazaya uğramazsa yakında elinizde olacaktır. Bayilerimiz ve abonelerimiz Serdengeçti ile Bağrıyanığın parasını ikisini bir arada göndersinler. Ayrı ayrı posta parası verilmesin. Yalnız havalenin kenarına, şu Serdengeç'tinin, şu Bağrıyanığın parası diye işaret olunsun..

Serdengeçtinin eski sayıları.. Serdengeçtinin 3 - 8 - 9 - 10 - 11 - 12 - 13 - 14 - 15 - 16 sayıları mevcuttur. Fiatları 30 kuruştur. Eski sayılarımızı muhakkak görünüz.

Abone Şartları : Serdengeçti ile birlikte Bağrıyanığın Yıllık Abon ebedeli 8 Lira; Altı aylığı 4 liradır.

Çık...tı - Çıkıyor !..
BAĞRIYANIK
HAK YOLUNDA BAĞRIYANIK YOLCULAR!
TÜRKİYENİN EN DEHŞETLİ, EN AĞIR MİZAH GAZETESİ
Bütün Parti ve partırtıların üstünde !..
Duyduk, duymadık demeyin!.
Bir kaç gün sonra çıkıyor!.

Türkiye Matbaacılık ve Gazetecilik A. O. — Yeni Matbaa. Fiatı : 30 kurus

www.ulkunet.com